

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 101

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 10 de març del 1998, a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1427/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a creació de nous llocs de feina. 4380
 - 2) RGE núm. 1391/98, de l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a normes de seguretat i higiene en el treball. 4371
 - 3) RGE núm. 1428/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a funcions coordinadors insulars. 4381
-

- 4) RGE núm. 1359/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a elaboració del material didàctic necessari per a l'ensenyament de i en llengua catalana. 4371
- 5) RGE núm. 786/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Projecte de llei de parc natural de les Salines d'Eivissa-Formentera. **(Ajornada)** 4372
- 6) RGE núm. 1278/98, de l'Hble. Sr. Diputat Josep R. Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a enquesta de la Conselleria d'Educació als pares d'alumnes. 4372
- 7) RGE núm. 1219/98, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificacions de les DOT a causa de les crítiques del sector més conservador dels propietaris de terres. 4373
- 8) RGE núm. 1222/98, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a crèdit sol·licitat. 4375
- 9) RGE núm. 1392/98, de l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a economia submergida. 4376
- 10) RGE núm. 1357/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a proves d'accés a la funció pública docent. 4377
- 11) RGE núm. 1160/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a lluita contra la sida. 4378
- 12) RGE núm. 1226/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a existència de cinc directors generals a la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports. 4379

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 212/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a raons per les quals la Conselleria de Sanitat del Govern balear ha iniciat una campanya de vacunació a l'inici del curs 1997-1998 contra la meningitis meningocòccica dels grups A i C entre la població infantil i juvenil de les Illes. 4382

III.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 7145/97, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a acció política del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears davant la implantació de les empreses de treball temporal a les Illes Balears. Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7076/97. 4391
- 2) RGE núm. 7172/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes del Govern balear al Tercer Món. Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5405/97. 4398

IV.- INFORME DE LA COMISSIÓ DE L'ESTATUT DELS DIPUTATS sobre incompatibilitats de l'Hble. Sr. Joan Gomila i Barber. 4406

(El Sr. Vicepresident primer dirigeix el debat)

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem el plenari d'avui dematí.

En primer lloc començam pel punt de preguntes. La 1427/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Xavier Tejero Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a creació de nous llocs de feina. Té la paraula, Sr. Tejero.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Una qüestió d'ordre, Sr. President. Demanaria, si ho accepta la Cambra, que aquesta pregunta pogués passar a ser la darrer del dia d'avui, donat que la consellera arribarà un poquet tard. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta presidència no té cap inconvenient, sempre que el diputat que la formula estigui d'acord. D'acord. Aleshores passarà a ser la darrera pregunta del torn d'avui.

I.2) RGE núm. 1391/98, de l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a normes de seguretat i higiene en el treball.

Passam a la pregunta número 2, la 1391/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a normes de seguretat i higiene en el treball. Té vostè la paraula, Sr. Garcia.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. En tot cas Honorable Diputada.

(Rialles)

Davant les manifestacions aparegudes en premsa, volem reclamar al Govern que digui davant la Cambra si ha suggerit o pensa suggerir, el Govern, a les empreses que tenen tota o una part de producció en economia submergida, que apliquin normes de seguretat i higiene en el treball. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el conseller de Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, diré que la Conselleria de Treball i Formació fa tota una sèrie d'accions per dirigir als sectors per a la seguretat i higiene en el treball, i sempre aquestes accions van dirigides a les empreses i treballadors que figuren als nostres registres i a ningú més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sra. Diputada?

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

He de concloure, Sr. Conseller, que, o bé les declaracions que va fer el director general de Treball no eren certes, o bé la premsa les va traslladar malament quan deia que es farien passar fulletons sobre seguretat i higiene en el treball a empreses que actuaven al Raiguer en economia submergida. He d'entendre que no són certes les declaracions que va fer el director general de Treball. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per tancar el torn, vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, com vostè sap i el director general li va comentar, estan tergiversades i varen ser desmentides dues vegades per l'autor de les declaracions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I passam a la següent pregunta, la 1428/98...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

És el mateix cas que la primera, Sra. President. Demanàriem que passàs aquesta i la primera a ser les darreres preguntes del dia d'avui, si ho accepta el Sr. Tejero.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 1359/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a elaboració del material didàctic necessari per a l'ensenyament de i en llengua catalana.

Passam a la quarta pregunta que formula l'Hble. Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a elaboració del material didàctic necessari per a l'ensenyament de i en llengua catalana. Té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. A la presentació dels pressupostos el conseller de Cultura va repetir que dins la partida de normalització lingüística hi havia una quantitat que es destinaria a l'elaboració de material didàctic en llengua catalana adaptat a les característiques històriques i socials de la nostra comunitat. Voldria saber quina quantitat concreta pensen destinar a impulsar aquesta línia d'elaboració de materials i d'edicions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Estam preparant l'ordre de convocatòria de finançament i de subvencions per a la preparació d'aquest material, tant bibliogràfic, com informàtic, com audiovisual i, per tant, fins que l'ordre no estigui preparada i publicada no li puc contestar exactament la pregunta, però és una qüestió de molt poc temps.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Pons? Té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. No m'ha satisfet la resposta del Sr. Conseller. Jo crec que els pressupostos fa quasi tres mesos que ja s'aproven o es presenten i, per tant, se suposava que darrere els pressupostos hi havia d'haver un projecte d'elaboració de material i, a més a més, la seva resposta em fa pensar que en realitat la Conselleria no té diagnosticades les mancances que hi ha en elaboració i en edició de materials, cosa que crec greu, tenint en compte que aquest pressupost i aquest govern és hereu de tots els anteriors, que també han estat presumint sistemàticament d'impulsar línies d'elaboració de material didàctic propi i adaptat a les Illes Balears.

Creim que ja seria hora que el Govern balear tengués un pla amb terminis, fins i tot, i amb les corresponents dotacions pressupostàries per impulsar aquesta solució de les mancances que hi puguin haver, en matèria de material didàctic. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. És la seva opinió; preparam una ordre, una bona ordre, i no només preparam aquesta ordre en el camp de l'ordenació educativa, sinó que també feim feina -molta d'ella ja és coneguda- en matèria de cultura, política lingüística, esports i també a través del consorci que tenim amb l'Universitat. Per tant, crec que donam bona resposta a aquestes mancances.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 786/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Projecte de llei de parc natural de les Salines d'Eivissa-Formentera.

Passam a la següent pregunta, la 786/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa als límits i protecció de les Salines d'Eivissa i Formentera. Té vostè la paraula, Sr. Grosske.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sr. President. Demanaria ajornament d'aquesta pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Queda ajornada.

I.6) Pregunta RGE núm. 1278/98, de l'Hble. Sr. Diputat Josep R. Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a enquesta de la Conselleria d'Educació als pares d'alumnes.

Passam a la següent pregunta, la 1278/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a enquesta de la Conselleria d'Educació als pares d'alumnes. Té vostè la paraula, Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Fa ara algunes setmanes que la Conselleria d'Educació va remetre a 100.000 famílies de les nostres illes una enquesta allà on es fan una sèrie de preguntes sobre l'actitud i conducta dels professors, sobre per què duen els seus fills -els que ho fan- a col·legis privats concertats, etc., que ha creat una lògica inquietud en pares, en sindicats i en professors.

Per tant, la nostra pregunta és: quina utilització pensa donar el Govern a la informació resultant d'aquesta enquesta enviada per la Conselleria a alumnes de primària i secundària per recollir la seva opinió referent a estudis, centres i professors? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per contestar aquesta pregunta té la paraula el Sr. Ferrer, conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Nosaltres creim que és molt important tenir un coneixement directe i personal de l'opinió dels pares, un coneixement que ens permeti millorar el sistema i adaptar-lo a la nostra realitat, i la nostra realitat, sobretot, està formada per persones i creim que és necessari, ja que pensam que està formada per persones, que comptem amb l'opinió de les persones, que ens ajudin a millorar el sistema.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sí, Sr. President. Bé, jo crec que no ha respost el per què de la inquietud de pares, de sindicats i de professors. Hi ha la sensació -jo crec que bastant ben fonamentada- que la intenció d'aquesta enquesta és arribar a unes conclusions a les quals jo crec que prèviament ja ha arribat la Conselleria, que va molt en la línia de la política del Govern Aznar d'arribar a la conclusió de que tot el que és públic és dolent, tot el que és públic és deficient; conclusió: els pares diuen que no funciona i que la conclusió és que el que és privat és millor i, per tant, hauríem d'anar privatitzant l'educació igual com s'està intentant fer amb altres sectors.

Sabem i tenim coneixement que hi ha molts de pares molt preocupats que no tenen intenció de respondre aquesta enquesta, perquè dubten molt de les intencions que hi ha darrere d'aquesta -aparentment- innocent enquesta i per això hi ha aquesta inquietud. Jo crec que la resposta del Sr. Conseller no aclareix, realment, què pensen fer amb aquests resultats i a quines conclusions pensen arribar. Com dic, la preocupació que hi ha en el sector educatiu és grossa, sobretot per això, perquè es pot utilitzar per "justificar" que allò que és públic no funciona i que, per tant, el més adequat seria anar cap a la privatització. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Balanzat, jo no he contestat allò que vostè no m'ha demanat. Vostè diu que hi ha una inquietud, especialment en els pares: jo no la detect; ben al contrari, el volum de respostes que ens arriba cada dia és ben satisfactori. En qualsevol cas sembla que, a vostè, li molesti que comptem amb l'opinió dels pares o que li sembli malament. A mi no em sembla malament, em sembla primordial.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 1219/98, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificacions de les DOT a causa de les crítiques del sector més conservador dels propietaris de terres.

Passam a la següent pregunta, la 1219/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'oposició dels propietaris de terrenys conservadors a l'autopista de Llevant. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Foment, amb anterioritat a les 13.000 firmes que divendres passat es varen presentar en contra de l'autopista de Llevant, unes tres setmanes abans, el president d'una nova associació denominada "Amics de fora vila", formada per propietaris de terres entre els quals sembla ser que hi tenen una important participació dirigents del Partit Popular, en una entrevista li demanaven si l'associació, a part de les Directrius d'Ordenació Territorial, havia analitzat altres temes que afecten el camp, i deia: "Ens oposam rotundament a l'autopista de Manacor; és una obra innecessària que xaparà moltes finques i provocarà una gran degradació mediambiental i paisatgística."

A la vista d'aquestes manifestacions en nom d'aquesta associació d'"Amics de fora vila", que va presentar 7.000 firmes en contra de les Directrius d'Ordenació Territorial, jo deman al conseller de Foment què pensa fer i si realment els pensa donar satisfacció en relació a l'autopista de Llevant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula el conseller de Foment.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sr. President, Hble. Diputat, realment és una pregunta que té profunditat, és a dir, si pensam donar satisfacció. No sabia que ara nosaltres haguéssim de donar satisfacció a ningú; el que hem de fer és estudiar, en tot cas, les al•legacions que tendran l'oportunitat de presentar aquells que es diuen "Amics de fora vila" a les directrius..., a les directrius no, al Pla sectorial de carreteres, que tornarà sortir a exposició pública, i després, si donam satisfacció o no, no ho sé. Jo supòs que a aquell senyor que l'autopista, o l'autovia, o la carretera passa per damunt la seva finca no n'hi donarem mai; mai no n'he conegut cap que quan li passi per damunt li donem satisfacció, al revés, l'empenyam, i això és bastant lògic i bastant normal.

Per tant procurarem fer una cosa que és fer els estudis informatius al màxim, que afectin menys, que tinguin menys impacte ambiental, que molestin menys la gent, i després assumir -això sí- les crítiques, que n'hi haurà, de la gent a qui no agradarà tant si feim autopista, com desdoblament, com una altra cosa.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Foment, no crec que vostè pensi que aquesta associació d'"Amics de fora vila" i, especialment, el nombre tan important de persones que han firmat les seves al•legacions, són només propietaris afectats pel traçat de l'autopista de Llevant.

Jo li plantejava la qüestió perquè precisament, amb motiu de les protestes d'aquesta associació d'"Amics de fora vila", vaig llegir -entre cometes i, per tant, supòs que les fonts són correctes- fonts del Partit Popular que deien que "sempre serà millor enfrontar-se amb els de sempre que fer-ho amb els que mai no ens han deixat de votar", i com que jo pens que aquests "Amics de fora vila" mai no han deixat de votar el Partit Popular i que, per tant, tenen un pes específic dins el Govern del Partit Popular, que ha comunicat ja, en relació a altres qüestions afectades per la mateixa associació, que si havien de fer marxa enrere la farien, idò si és que al Govern també, aquest moviment d'opinió, l'havia ajudat o no a fer una reflexió racional i serena que deixi fora la demagògia. Això que acab de dir és una frase textual del portaveu del Govern i, si realment el Govern, sense pla de transports, sense pla de carreteres, realment està en condicions de decidir-se seriosament per nous traçats d'autopista com la de Llevant. Perquè realment sorprèn que allò que en el Pla de carreteres, inconclòs, de moment, inacabat, era una incògnita, era una indecisió, era una alternativa als diferents traçats per millorar les comunicacions de Palma amb Manacor, de cop i volta s'hagin convertit en una certesa incontrovertible per part del Govern.

I jo li deman també, per completar aquesta pregunta, si realment és coherent aquest plantejament que fa el Govern en matèria d'infraestructures, en matèria de noves autopistes, amb la filosofia tan reiterada de sostenibilitat de les Directrius d'Ordenació Territorial. Sembla, Sr. Conseller, que els discursos que es fan a tots els nivells, especialment...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Triay, li prec que vagi acabant la pregunta.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Ara mateix; ...que són totalment incoherents els discursos que fa el president amb les obres que programa el Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sí, Sr. President. Miri, ara el Pla de carreteres està d'acord amb les DOT; si vostè l'ha llegit sap que és així. Si feim marxa enrere o marxa endavant, escolti, a mi no m'agrada anar enrere, mai, mai, en absolut.

Si els "Amics de fora vila" són simpatitzants o no del PP, no ho sé; és que no ho sé, no és el meu problema; nosaltres sabem els afiliats que tenim, però no miram ni estudiam les al•legacions que presentaran aquests senyors o uns altres perquè siguin o no siguin afiliats del PP, o del PSOE, o del PSM: s'estudien totes les al•legacions, s'estudiaran amb tota seriositat i les que s'han d'admetre s'admetran i les que no s'han d'admetre no s'admetran, siguin o no siguin d'un partit o de l'altre, i vostè ho sap, que almanco aquest conseller sempre ho ha fet així, i crec que és la manera de fer i crec que tot el Govern fa el mateix.

I si vostè vol mesclar ara... Miri, el Pla sectorial de carreteres tornarà a sortir a informació pública un dia d'aquests i tindrà l'oportunitat de veure com ha quedat aquest tema; després podrà fer les altres preguntes que estimi oportunes, però avui queda la contestació que haviem de fer: si pensam donar satisfacció; idò li torn repetir: no ho sé. A aquell senyor a qui afecta una carretera, una autopista, una depuradora, no n'hi donam cap ni una, de satisfacció, cap ni una, perquè les obres públiques molesten qualcú, i això ho sabem tots; no queda més remei que fer-les. Si un polític o una institució no en vol fer allà ell, jo sé que és més còmode per ventura no fer-ne i ja ho veurem, i arreglar un poc la vorera i no passaria res, però no és la solució als problemes, i com que aquest tema ja no és la pregunta, perquè la pregunta té un poc de *cachondeo*, però el tema que discutim vostè i jo és molt seriós. Jo crec que hem d'actuar amb tota seriositat damunt aquesta qüestió i altres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 1222/98, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a crèdit sol·licitat.

Passam a la següent pregunta, la 1222/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a crèdit sol·licitat. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. El passat dia 21 de desembre ens va sorprendre una portada del diari *Ultima Hora*, en concret, que anunciava que el Govern sol·licitaria un préstec de 10.000 milions de pessetes, que no gastaria, i que tornaria el dia 2 de gener. Aquesta sol·licitud, aparentment, només tenia una doble finalitat: incrementar els límits de la capacitat d'endeutament del Govern, límits que estaven establerts d'una manera un poc estranya i un poc críptica -ja ho vàrem denunciar així- a la Llei de pressupostos, on deia que la capacitat d'endeutament es posava en funció del límit d'endeutament de dia 31 de desembre i no una quantitat absoluta, que era el normal i l'habitual a cada llei de pressupostos, i, en el mateix temps, també ultrapassar els límits d'allò acordat pel Consell de Política Fiscal i Financera sobre l'endeutament de les comunitats autònomes.

A la vista d'aquesta sorpresa, pensam que és en seu parlamentària que el Govern ha de donar explicacions de per què va demanar un crèdit el dia 27 o el dia 28 de desembre per tornar-lo dia 2 de gener, de 10.000 milions de pessetes, i que no va utilitzar absolutament per a res. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller d'Economia i Hisenda en nom del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Antoni Rami i Alós):

Bé, el Govern balear no va sol·licitar un crèdit de 10.400 milions de pessetes perquè, en termes precisos, del que s'hauria de parlar és del fet que, degut al programa d'endeutament pactat amb el Consell de Política Fiscal i Financera pel Govern balear, s'autoritzava la Comunitat Autònoma a mantenir un saldo viu, de deute viu que, sumat el llarg termini i el curt termini arribàs fins a 52.124 milions de pessetes a 31 de desembre del 1997, i els saldos prevists en aquesta data era de 41.680 milions de pessetes a llarg termini i zero pessetes a curt termini. El Govern balear, per tant, es quedava amb 10.444 milions per sota del pactat el 1995 que, a més, tan sols es referia, en un principi, a llarg termini i mai a curt termini.

No obstant això, degut als convenis que es mantenen per a la recaptació de recursos de 42 ajuntaments de les Illes, existeixen alguns mesos en què les quantitats anticipades a aquells sense haver-se cobrat res pugen fins a 8.000 milions de pessetes, per la qual cosa consumeixen recursos propis de la Comunitat Autònoma. Per això, renunciar a emetre tot el saldo autoritzat anava a provocar l'incompliment, el 1998, dels pactes d'endeutament, malgrat haver estat autoritzats en exercicis anteriors, en ser el 31 de desembre del 97 la data de referència a partir de la qual ha de començar a reduir-se el dèficit de les administracions públiques d'acord amb el previst en el pacte d'estabilitat. Si a això sumam que, en data 31 de desembre del 97, se subscribí l'endeutament autoritzat per la Llei de pressupostos de la Comunitat per al 97, és a dir, 4.000 milions, però que no es disposaven en no existir necessitats de caixa en aquesta data, una vegada que s'ha fet ús en aquesta línia de crèdit també pot semblar que s'està ampliant el deute en comptes de reduir-la, com s'ha pactat, per l'any 98.

Per tot això s'efectuà una disposició de pòlisses de crèdit que ja estaven contractades, de 10.400 milions, de les línies a curt termini que el desembre tenia subscrites la Comunitat Autònoma, procedint a col·locar aquests fons en les mateixes entitats financeres que tenien aquesta pòlissa i al mateix preu que se'ns cobrava per a aquestes pòlisses. Per tant, la Comunitat Autònoma...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, li pregaria que concretàs ja la resposta.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Antoni Rami i Alós):

...la Comunitat Autònoma va tenir un cost nul d'aquesta operació tret de les despeses derivades d'aquestes operacions, que són unes 70.000 pessetes. El nombre de dies en què ha estat disposat aquest import va ser de sis dies, dels quals només n'hi havia dos d'hàbils, el dia 30 de desembre i el 5 de gener.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té vostè la paraula, Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que hauria de demanar traducció simultània per entendre el que ha dit el conseller però, vaja, en qualsevol s'entén perfectament: el Govern va incrementar el seu saldo de deute a 31 de desembre per ultrapassar els límits d'allò que posava la Llei del Parlament i el Consell de Política Fiscal i Financera. És a dir, en definitiva, que el Govern va tramir una presa de pèl al Parlament i, per tant, una presa de pèl als ciutadans. Això és el que ha fet aquest govern i, a més, supòs que amb una gran satisfacció per la seva gran capacitat d'enganyar tothom.

Miri, jo crec que aquesta operació, descrita d'una manera tan burocràtica pel conseller, denota una manca absoluta de respecte per part de l'equip econòmic a les institucions i revela la feblesa de les conviccions democràtiques del conseller i del seu equip, perquè això és el Parlament i és el Parlament qui ha d'autoritzar el deute i no valen subterfugis ni fraus. Jo no vull entrar en una discussió jurídica aquí si el que ha comès el Govern és un frau de llei -que jo estic convençut que ho és- o és una prevaricació perquè no em toca, a mi, qualificar jurídicament aquesta qüestió. El que si mereix és una qualificació política, i la qualificació política és de frau; vostès han comès un frau al Parlament, i l'única cosa que els hem d'agrair, Sr. Conseller, és que, gràcies a aquesta operació, s'hagin mostrat tal com són, uns defraudadors. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Jo el primer que demanaria al Sr. Quetglas és que es posi tranquil, que realment l'única cosa que devalua la qualitat d'aquest parlament i la política d'aquest parlament i el sentit de la democràcia, és utilitzar els instruments de diàleg per substituir-los: en compte d'intercanviar raonaments, intercanviar insults o simplement desbarats.

Jo el que li demanaria és que prenguéssim més rigor a l'hora de parlar de coses serioses, que s'estudii els temes abans, que prengui mesura de les paraules que utilitza, perquè parlar de les paraules que vostè diu -prevaricació, frau de llei, etc.- són termes massa durs, massa severos per aplicar en aquest cas. Aquest cas no només no és res de tot això que vostè ha acusat, sinó que és una actuació absolutament impecable amb les normes que va aprovar aquest parlament i amb les normes que va aprovar el Consell de Política Fiscal i Financera, i no només això: el mateix mes de desembre, simultàniament a l'actuació d'aquesta operació...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, li prec que vagi acabant, perquè amb aquesta pregunta hem passat en excés el temps marcat pel Reglament.

EL SR. PRESIDENT:

...l'agència Standard & Poor's va pujar el *rating* de solvència financera a la Comunitat Autònoma, amb la qual cosa en aquests moments només supera en solvència financera a la Comunitat Autònoma la Comunitat Autònoma del País Basc, que té un sistema de finançació molt especial, ja aprovat a la Constitució, i estan per sota altres comunitats autònomes com Catalunya, Galícia, Madrid, València, la ciutat de Barcelona, etc.

Jo crec que aquestes dades són suficients per rebatre els seus plantejaments absolutament demagògics. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 1392/98, de l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a economia submergida.

Passam a la següent pregunta, la 1392/98, que formula l'Hble. Diputada Sra. Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a economia submergida. Té vostè la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Per part del director general de Treball es va dir que la Constitució protegeix la inviolabilitat del domicili i, per aquest motiu, no es pot entrar a les cases a comprovar si hi ha economia submergida. De manera oficial es diu que es desconeix la seva localització i les seves dimensions. Dos dies més tard, el conseller afirmava que, si existeix economia submergida, i si existeixen denúncies, potser faran qualche cosa.

Per això aquest grup li demana: Sr. Conseller, quines actuacions pensa a dur a terme el Govern balear per aflorar la producció en economia submergida que es produeix a les Illes Balears? Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per contestar aquesta pregunta té la paraula el conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

En primer lloc s'ha d'assenyalar que referir-se a l'economia submergida és una especulació que no té al darrere una base de contrast estadístic, no ja directa sinó ni tan sols indirecta. De fet, no es té constància que, ni a nivell d'Espanya ni a nivell de comunitats autònomes, s'hagin fet estudis seriosos al respecte. L'esmentat anteriorment no vol dir que es negui l'existència d'economia submergida, però està clar que si es desconeix el seu abast real malament es pot dissenyar una política econòmica concreta en relació a aquest tema.

Per altra banda, en la situació actual aquest fenomen no deu ser excessivament important si es té en compte la importantíssima creació d'ocupació que es manifesta mitjançant les dades d'afiliació a la Seguretat Social, la qual cosa vol dir que majoritàriament l'ocupació es desenvolupa mitjançant els canals legals. S'ha de recordar que l'increment d'afiliats a la Seguretat Social a les Balears creix: per exemple, el mes de gener del 98 un 5,2% que, en el cas de la construcció, és d'un 14,9, dels serveis un 6,7 i de la indústria un 1,5; aquestes taxes s'afegeixen a les ja molt importants que es varen produir l'any 97.

Encara en el cas que, pel fet que fa a la indústria es pensàs, com a vegades es diu, que hi ha una gran bossa d'economia submergida, les dades macroeconòmiques no donen aquesta impressió, donat que si l'economia industrial creix, *grosso modo*, prop d'un 2%, ens trobaríem davant una caiguda de la productivitat, la qual cosa precisament a la indústria no és molt raonable. Ara bé, en cas que ens trobàssim davant bosses d'economia submergida, aquestes no poden ser objecte d'una gran política específica, sinó que s'han de perseguir pels mitjans habituals de la inspecció de treball i de la Seguretat Social. En aquest sentit és convenient recordar que aquesta inspecció es troba, bàsicament, en mans de l'Estat, si bé existeix una col·laboració amb la Comunitat Autònoma. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Li vull advertir que ha consumit tot el temps. Vol fer ús de la paraula, Sr. Garcia Querol?

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Sí, Sr. President, perquè jo no he consumit tot el temps que tenc per formular la pregunta.

Escolti, jo li he demanat si pensa fer qualche cosa sobre l'economia submergida, no que em contestàs la interpel·lació de fa 15 dies sobre el mercat de treball. Això és el que li he demanat: que si pensen fer qualche cosa amb l'economia submergida, i vostè em diu que és una especulació, dir que hi ha economia submergida; escolti'm, jo pel Raiguer he passejat poc, però per Ciutadella sí que he passejat, i no és cap especulació, perquè es veu entrar, sortir..., i, a més, és que tothom coneix alguna persona que treballa en economia submergida. Alerta quan diu que és una especulació.

Què no hi ha sistemes per controlar l'economia submergida?, no n'hi ha? Per favor!, vostè sap perfectament quines empreses, quant de material entra, quant de material surt. Vostè sap, a les empreses, quan els nivells de producció no es produeixen a la mateixa empresa, i tot això a on es fa? Vostè sap que hi ha *ratios* que diuen que per fer una determinada producció es necessita determinat nombre de treballadors i no hi són, a la fàbrica. No em digui que no hi ha sistemes per controlar l'economia submergida.

Per a mi, el que em preocupa més de tot això és que m'ho justifiqui amb l'ocupació, perquè precisament en allò en què incideix més l'economia submergida és per millorar aquesta pau social que el conseller de Treball sempre ens diu, és a dir, gent que treballa en economia submergida no provoca cap conflicte social. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada.

I.10) Pregunta RGE núm. 1357/98, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a proves d'accés a la funció pública docent.

Passam a la següent pregunta, la 1357/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a proves d'accés a la funció pública docent. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, el Govern ha anunciat que enguany es convocaran oposicions per a l'accés a la funció docent a les Illes Balears. Aleshores la nostra pregunta seria per aclarir si el Govern té previst que en aquestes proves d'accés s'inclouran proves per tal d'avaluar si el grau de coneixement que tenen els futurs docents és l'idoni o no s'inclouran aquestes proves. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Sí, Sr. President. Jo no li puc contestar, Sr. Pons, quin serà al final el resultat de la qüestió que vostè fa perquè això és objecte de negociació amb els sindicats; li puc contestar quina és la posició del Govern a la mesa de negociació, i la posició del Govern és que aquestes proves s'han de celebrar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo crec que seria interessant que la Conselleria d'Educació començàs a tenir coses clares i concretes, i encara que evidentment tot és matèria de negociació, jo voldria recordar que aquestes proves s'han vengut fent els darrers anys, i a més a més voldria recordar que aquestes proves són absolutament imprescindibles si es vol crear un sistema educatiu que sigui coherent amb la llei de normalització lingüística, per tant, jo no crec que fer o no fer aquestes proves sigui una qüestió potestativa del Govern de la Comunitat Autònoma, sinó que les lleis vigents a la Comunitat Autònoma determinin que sigui així, perquè és evident que sense docents capacitats i que dominin perfectament a nivell oral i escrit la llengua catalana, serà impossible avançar cap a l'horitzó lingüístic que marca la Llei de normalització lingüística que és tenir uns docents capacitats per preparar els alumnes perquè tinguin el domini oral i escrit de la llengua catalana a la finalització dels seus estudis obligatoris i evidentment per a això es necessita l'instrument, que són els professors per fer-ho possible. Per tant, no és una cosa potestativa, sinó que les lleis manen que sigui així, s'ha fet així els anys anteriors, encara que s'haurien de millorar aspectes dels anys anteriors, pensam nosaltres, i, per tant, el que crec que hauria de fer el Govern és ja no crear expectatives de posar en dubte l'existència d'aquestes proves, donar-les per confirmades i reafirmades en tot moment en què es planteja aquest tema i, evidentment, començar a preparar com s'han d'afrontar aquestes proves dins l'oposició global que es convoqui enguany per a docents d'aquesta comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Pons, jo ja li he dit abans que quant al fons de l'assumpte estic totalment d'acord amb vostè, quant a la forma no, jo crec que la forma d'acordar, i crec que així serà, crec que ho creim tots, és a través de la mesa sindical, per tant, jo crec que ha de ser aquesta mesa la que acordi que es faci aquestes proves on la posició del Govern és que, efectivament, tal com vostè defensa, s'han de celebrar les proves.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 1160/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a lluita contra la sida.

Passam a la pregunta següent, la 1160/98, que formula l'Hble Diputada Sra. Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a lluita contra la sida. Té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, el mes de novembre es va presentar en aquest parlament en Pla de lluita contra la sida balear, ara, aquest dijous proper es torna ja a debatre en comissió d'Afers Socials d'aquest parlament, però volia recordar-li que en aquella compareixença, en aquella presentació, vostè va parlar que hi havia una previsió, que dins el pla estatal de lluita contra la sida per al 98, es destinarien 27 milions de pessetes a la Comunitat Autònoma, i el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida va plantejar que no veia que fos suficient, sinó que hauríem de reclamar doblers, més doblers per la incidència que aquesta malaltia té a la nostra comunitat autònoma. Hem llegit a la premsa una notícia d'agència a través d'un diari estatal, que dins la distribució de doblers d'aquest programa estatal, Balears queda molt per davall d'aquella previsió que vostè tenia, per tant, li formulam la pregunta per veure exactament quants de milions han anunciat que destinaran a Balears del pla estatal.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la quantitat exacta que s'enviarà a Balears per aquest concepte són 25.722.910 pessetes. L'estimació que jo vaig fer a un moment determinat no s'ha ajustat, efectivament, a la realitat, però li vull fer veure que som la segona comunitat en pessetes per habitant que rebran d'aquest fons. És a dir, es reben 33 pessetes per habitant a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears d'aquest pla nacional, per tant, crec que la forma en què es calcula aquesta aportació obeeix a dos criteris, un primer, poblacional, que ens perjudica, perquè efectivament la nostra base poblacional és petita respecte d'altres comunitats, però lògicament s'ha de fer prevenció a totes les comunitats autònomes i no només en aquesta, i després la del nombre de casos que ens fa incrementar, perquè vostè sap que per desgràcia estam ben posicionats en aquest rànquing, ens fa augmentar a 33 pessetes per habitant que és la segona comunitat autònoma en nombre de pessetes per habitant. En qualsevol cas, aquesta quantia és molt superior als 2 milions que es varen rebre l'any anterior i, per suposat, molt superior, molt, a les que es rebien els anys anteriors.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sra. Diputada? Té la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. Conseller, perquè realment la notícia de l'Agència Efe era que només es rebrien 9 milions per a la comunitat de Balears, si ja té la confirmació que seran 25 milions ens sembla positiu que aquella notícia es desmentís, però allò que continuàrem demanant-li és si vostè pensa que per posar en marxa el pla autonòmic, realment creu que és suficient, malgrat allò que m'ha explicat de les pessetes per habitants i de la manera de calcular l'ajuda a les Illes Balears. Ja ho discutirem al seu moment, per a nosaltres ser la tercera comunitat autònoma amb incidència d'aquesta malaltia és suficientment greu com per reclamar més doblers i més accions positives per a la prevenció i la lluita contra aquesta malaltia.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol tancar la qüestió, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Per recordar-li, Sra. Diputada, que en els pressuposts d'aquesta comunitat figura una partida de 13 milions de pessetes del Govern balear, dedicada a la lluita contra la sida, que s'ha de sumar a aquesta quantitat que vendrà del Pla nacional, per aconseguir els objectius que són al pla estratègic, i que no discutirem ara aquí, perquè precisament d'aquí a dos dies a la comissió en podrem tornar a parlar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 1226/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a existència de cinc directors generals a la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports.

Passam a la pregunta següent, la 1226/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a existència de cinc directors generals a la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports. Té vostè la paraula.

EL SR. Crespí i Plaza:

Gràcies, Sr. President. La Conselleria d'Educació, Cultura i Esports té en aquest moment, realment ja no són cinc, ja són sis, anam bé, anam creixent, sis directors generals, tres dels quals tenen competències lògiques d'una direcció general, i els altres tres tenen competències territorials; una direcció general territorial és una cosa pràcticament inexistent en el nostre ordenament, excepte al Ministeri d'Assumptes Exteriors, que té aquelles direccions generals per a assumptes d'Àfrica i per assumptes de l'Extrem Orient, els altres, els altres ministeris no solen tenir aquestes coses. I curiosament un d'aquests directors generals territorials és aquell que ell tot sol, no molt bé, però ell tot sol duia la gestió de tot el sistema educatiu a les Illes Balears, no creu, Sr. Conseller, que és molta administració pel que abans duia tan poca gent?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller de Cultura i Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Jo, l'organigrama de la conselleria el crec absolutament justificat, diu vostè que hi ha els mateixos directors generals que hi ha al ministeri, l'estructura del ministeri la regula el Reial Decret 1887 de l'any 1996, de 2 d'agost, i fixa, a part del ministre, com és natural, aquesta estructura en un secretari d'Estat, un secretari general, vuit directors generals, un sotsecretari, un secretari general tècnic, 42 sotsdirectors generals, a més de tots els directors provincials que té al territori MEC.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. Crespí i Plaza:

Sí, Sr. President. I dos milions i mig d'alumnes, i més de 150.000 professors, això també convé que es digui, naturalment. Però el que crida l'atenció són les respostes que vostè ha donat a preguntes d'altres diputats, on tanta administració encara no ha decidit fer oposicions, i el temps corre, eh?, i el calendari passa, i no tindrà temps de fer totes les publicacions al butlletí oficial, i té un director general i tot un gran servei per convocar aquestes oposicions, i no sap la quantia de doblers que ha de destinar per a la publicació de llibres, amb tants de directors generals. Jo crec, Sr. Conseller, que vostès aquí el que han fet és anar col·locant ciutadans i ciutadanes de la seva ..., del seu grat, com a mínim, però que això no respon a unes necessitats objectives calculades i previstes, sinó que més bé correspon a posar persones, cobrant uns salaris considerables, i que els directors territorials de l'illa de Mallorca tenint aquí la mateixa administració educativa, és difícil entendre quines funcions li voldrà assignar vostè, i jo crec que per cobrir les illes de Menorca i d'Eivissa, que em sembla molt bé que hi hagi un responsable polític, entre cometes, la figura de director general potser és excessiva, si vostès haguessin nomenat funcionaris a aquests llocs, que hauria estat el lògic, amb una cabdalia de servei, se n'haurien sortit, i això hauria deixat més recursos per a aquestes escoles, que vostè diu que volen que funcionin millor, per això. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per tancar la qüestió, té la paraula el Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Naturalment que als càrrecs polítics, als càrrecs de confiança es trien persones que són de l'agrat del conseller i del Consell de Govern, per tant crec que aquesta qüestió és natural que així sigui, i crec també que aquest conseller i qualsevol conseller ha de respondre políticament de la seva actuació i que, per això, es dota d'una estructura i dins el pressupost de la Comunitat té un pressupost assignat, i la meua creença és que es necessita aquesta gent, molta manco de la demagògia que vostè fa envers quins són els directors generals que hi ha a Madrid, i amb aquesta gent pensam treure endavant tots els desafiaments que tenim pendants.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.1) Pregunta RGE núm. 1427/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a creació de nous llocs de feina.

I passam ara a la pregunta que estava en el número 1, que s'havia passat al final, formulada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a creació de nous llocs de feina. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El passat dia 17 de desembre vam aprovar per unanimitat en aquest parlament una llei d'atribució de competències en tutela, acolliment i adopció de menors als consells insulars de Mallorca, Menorca i Eivissa, i recalc que va ser una llei d'atribució de competències, no d'encomana de gestió. Amb certa sorpresa, en el butlletí de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, núm. 25, apareix una resolució de la consellera de Funció Pública i Interior, per la qual es creen llocs de treball de personal laboral a la Conselleria de Funció Pública i Interior. Com a primera mesura, ho vam llegir amb sorpresa, per tant, ens agradaria que ens diguéss quines raons justifiquen la creació de nous llocs de feina qualificats com a coordinadors insulars per part de la Conselleria de Funció Pública i Interior.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tejero. Té la paraula la consellera de Funció Pública i Interior.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Tejero, no sé aquesta paraula que vostè diu de "coordinador", si vostè llegeix la resolució i crec que s'han de llegir amb deteniment, diu "les tasques de coordinació que a aquest corresponen", es refereix, si vostè llegeix un poc més envant, al Govern balear. Per tant, la Conselleria de Funció Pública i Interior, què s'està creant?, s'està creant una plaça per a una determinada persona dependent del Govern balear, dependent de la Comunitat Autònoma i dependent de la Conselleria de Funció Pública, per a la coordinació de la Conselleria de Funció Pública radicada a l'illa de Mallorca, amb la feina, la tasca que tenim a les illes de Menorca i d'Eivissa. Vostè sap que aquesta coordinació que nosaltres deim, figura, i figura a la resolució tota aquella part de competències que no han passat als consells insulars com és la part de reforma, que crec que duia un 30% de la feina del que integrava el personal als consells insulars, i a m'çes d'això, tot el que la llei a l'article 4, 5 i 7, determina que queda com a competència al Govern balear, a la Comunitat Autònoma.

Per tant, aquesta coordinació entre Conselleria de Funció Pública i personal a les illes de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, crec que no hi ha res a dir en aquest sentit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat?

EL SR. TEJERO I ISLA:

Sí, amb molt de gust, Sr. President. Realment, la veritat és que de la primera impressió de sorpresa, ara em causa estupor, Sra. Consellera. És a dir, en primer lloc, jo li deman exactament quines són les raons, no m'ha donat cap raó perquè s'hagi de crear un lloc de coordinador insular, la resolució seva diu exactament: "Direcció General d'Interior, lloc de treball, coordinador insular", hi ha una pregunta després que parlarà de les funcions, però aquesta és la realitat, "coordinador insular", la Llei no explica ni a l'article 4 ni als altres, quines són les raons per crear aquest lloc, a més a més la Llei de consells insulars, per si no ho recorda, l'article 22.f diu que tota llei del Parlament haurà de venir dotada específicament de formes de control i, en el seu cas, de coordinació, per tant no crec que estigui molt en condicions de donar lliçons de legalitat. En tot cas, primer, un estupor que no puc creure, jo no sé els diputats que a la vegada són consellers d'Eivissa i de Menorca, que és què pensen, no hi ha cap precedent, Sra. Consellera, no n'hi ha cap, hi ha nou lleis d'atribució de competències als consells insulars, això es podria qualificar com tutela, com abús, invasió, burla, qualsevol epítet seria poc per dir, aquestes places que es creen noves als consells insulars, amb unes competències que, com vostè no ha sabut explicar, encara se li ha escapat, no sé si l'ha traïda el subconscient, ha dit que es crea per a persones, no m'agradaria que això ho repetís molt, perquè això són places, teòricament que, segons diu una resolució, es creen com a coordinadors a Eivissa i Formentera, i què passa a Mallorca? Senyores i senyors diputats, consellers de Mallorca, que passa amb Mallorca?

Jo li he demanat les raons per fer aquestes noves places, vostè no me n'ha donat cap. S'ho miri, s'ho faci mirar, perquè això, des del nostre punt de vista és clarament una invasió sense precedents dins dels consells insulars de Menorca, d'Eivissa i Formentera, i de Mallorca, no sabem què passarà, perquè no ha dit res. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tejero. Per tancar la qüestió, té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. No li he dit res, perquè crec que hi ha una altra pregunta que parla de les funcions, de totes formes, una cosa va mesclada amb l'altra, Sr. Diputat. Tutelar, en absolut, jo crec que parlem d'administracions distintes i cadascú té la seva responsabilitat i la seva feina, ara bé, vostè em parla de Mallorca i d'Eivissa, Formentera i Menorca. Efectivament a Mallorca tenim personal que du totes aquestes tasques que ha de dur, du les tasques de reforma, i li he dit, crec que ha quedat ben clar que hi havia el 30% de feina que feien les persones que estan al Govern balear a l'illa de Menorca, per tant hi ha tota la part de reforma, però no només això, hi ha part que queda explicada, que de l'inici del que va ser la proposta del Consell Insular d'Eivissa de transferències, que era protecció de menors, va quedar, va ser el propi tràmit parlamentari, per tant el propi legislador, qui va voler que s'especificassin denou punts a l'article 3, el que es transferia tot el que no és allà ha quedat de competència de la Comunitat Autònoma, entre d'altres coses li diré l'Oficina de defensa del menor, entre d'altres coses. Per tant, crec que queda més que justificat que es creï una plaça per a aquesta coordinació entre l'illa de Menorca i d'Eivissa amb Mallorca, però a efectes, sempre dic, de la Conselleria de Funció Pública, si no li agrada

la paraula coordinador, digui-li responsable, potser que a vostè li sembli que coordinador vol dir una persona que tutela, en cap moment, i jo crec que si torna a llegir la resolució, tasques de coordinació que a aquest corresponen, aquest, el Govern balear, té unes feines que ha de fer, que són aquestes que li he dit, i, per tant, per això necessitem una persona a cada lloc, un lloc de feina que es crea i després es dotarà i després s'haurà de proveir d'una persona que faci aquestes tasques.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.3) Pregunta RGE núm. 1428/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a funcions coordinadors insulars.

Passam a la pregunta següent, 1428/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les funcions dels coordinadors insulars. Té vostè la paraula, Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Jo supòs que en qualsevol idioma la persona que coordina és anomenada coordinador, no s'anomena portera del sèptim i enginyer de telecomunicacions, això, en primer lloc. En qualsevol cas, aquesta pregunta va dirigida en aquest mateix sentit, perquè, si és possible ens digui quines són les funcions d'aquests coordinadors insulars tal com apareixen a la resolució abans esmentada. Quines són les funcions dels coordinadors insulars que s'han creat en matèria de menors a les illes de Menorca i d'Eivissa. I a veure si ens explica, a més a més de les raons, que no ha explicat, quines són aquestes funcions. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tejero. Té la paraula la consellera de Funció Pública i Interior, per contestar aquesta pregunta.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Essencialment les funcions que s'encomanaran a les persones a qui s'adjudiquin aquestes places al Consell Insular de Menorca i al Consell Insular d'Eivissa i Formentera, seran tasques de reforma. Hem tengut des d'1 de gener, ja que ni a l'illa de Menorca ni a la de Formentera hem tengut una persona responsable en aquests temes, ja els jutjats varen demanar, i si no ho farien per exhort, de nomenar algú per fer el seguiment de tots els menors que es troben en mesures judicials, tals com treball per a la comunitat i les diferents mesures de reforma. També li he dit abans que aquelles potestats genèriques i aquelles potestats específiques que la Llei de protecció de transferències en matèria d'adopció, acolliment, s'han transferit als consells insulars, per tant les que han quedat al Govern balear, també seran funcions a fer per a aquests llocs, aquests coordinadors que, si vol la paraula, vostè l'entén d'una manera, jo per això li he dit que coordinador, es pot dir coordinador o es pot dir responsable, el que vulgui, però sempre, sempre, sense interferir amb els consells insulars, això seran les tasques que faran. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula, Sr. Tejero? Té la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Bé, realment em sembla que això és la cerimònia de la confusió, Sra. Consellera, a les proves em remet, quan surti el que vostè ha dit. Primer diu, llegesc textualment la resolució: "per dur a terme les tasques de coordinació que a aquest corresponguin", i ara diu que faran una altra cosa que no diu la resolució. Vostè diu a una pregunta una cosa i a una altra, una altra. Però, a més a més del seu oblit, no sé si voluntari o involuntari, realment reafirma aquest mecenatge o comissariat polític, li podria dir, fins i tot, això és una tutela als consells insulars que vostès intenten posar, si això no és una tutela als consells insulars, aquí darrera meu tenc a la presidenta del Consell Insular de Mallorca, per què no posen en aquest sentit per a Mallorca?, perquè sí que les han posades a Educació, hi ha hagut, acabam de parlar de directors generals d'Educació a Mallorca, a Menorca i a Eivissa, però ara resulta que de menors, vostè intenta justificar l'injustificable, perquè no s'ho creu ni vostè, i resulta que a Mallorca, no, a Menorca i a Eivissa, sí que fa falta una tutela, i a Mallorca no. Si no és tutela, donam unes places, bé, i què passa amb Mallorca?, què és que no en necessita? I abans vostè diu, amb una altra ostentació d'incoherència absoluta, que abans un 30% de la seva funció ho feien en reforma, i si abans, a Menorca i a Eivissa, ho feien cinc persones i set, ara què passa?, què és que abans ho podien fer i ara no, quan ho transferim als consells insulars? Això és una presa de pèl, Sra. Consellera, una presa de pèl als consells insulars, un abús, una invasió de competències, és la primera vegada i esperem que tengui la voluntat, la cortesia parlamentària de retirar aquesta resolució, perquè no té ni cap, ni peus.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tejero. Té la paraula la consellera per contestar.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Jo voldria, Sr. Tejero, simplement que escoltàs, perquè crec que no ho entén. Vostè em treu les coses de context, em diu que jo he llegit "tasques de coordinació que aquest", i que no dic res més de la resta, just passi a la línia següent i diu: "així mateix el personal de menors de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera hauran d'assumir les tasques que en matèria de reforma de menors" -és el que li he explicat, això ho diu la resolució, Sr. Diputat. Per tant, no sé per què encara parla d'una persona que tutela o d'una coordinació que tutela, en cap moment no li he dit que tengui res a veure amb el Consell Insular de Menorca, en cap moment no li ho he dit, li he dit que aquesta plaça, quan es cobreixi per la persona que accedeixi a aquesta plaça, farà les tasques de reforma, i farà aquelles que a causa de la tramitació parlamentària han quedat competència de la Conselleria de Funció Pública i Interior. I vostè em diu, per què al Consell Insular de Mallorca no es nomena un coordinador, un responsable, una persona, amb poques paraules, que faci aquestes tasques?, perquè ja les tenim, no n'hem de nomenar més. Nosaltres, dins Menors, tenim persones que fan aquestes tasques, i he d'agrair al Consell Insular de Menorca la col·laboració perquè fins que aquesta plaça no es doti, està ajudant, que per ordre judicial així ho hem de fer, al seguiment de les tasques de reforma.

Però, a més, li he de dir, Sr. Diputat, que també s'ha confús, aquest 30% ara és un treball de menys que tenen vostès, era treball que es feia i ara el tenen de menys, per tant tenen un 30% manco de feina, i tenen un 30% més de dotació econòmica de la que teníem durant aquest any al Govern balear. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 212/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a raons per les quals la Conselleria de Sanitat del Govern balear ha iniciat una campanya de vacunació a l'inici del curs 1997-1998 contra la meningitis meningocòccica dels grups A i C entre la població infantil i juvenil de les Illes.

I passam al segon punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació 212/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a raons per les quals la Conselleria de Sanitat del Govern balear ha iniciat una campanya de vacunació a l'inici del curs 1997-1998 contra la meningitis meningocòccica dels grups A i C entre la població infantil i juvenil de les Illes Balears. Té la paraula la Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. La interpel·lació que fa avui Unió Mallorquina, referent a la campanya de vacunació realitzada pel Govern balear, no es tant pel motiu que el Govern balear hagi fet aquesta campanya, campanya de vacunació generalitzada entre tota la població de 18 mesos a 19 anys, que des d'Unió Mallorquina ja li puc dir ara que li donam suport i l'aplaudim, sinó que el motiu de la interpel·lació és demanar al Govern quin ha estat el canvi d'opinió respecte a la necessitat de vacunar o no vacunar, i sobretot quin ha estat el canvi d'argumentació tan radical que s'ha produït des de la Conselleria de Sanitat del Govern, que prèviament havia anunciat que era contraproduent, i després ha realitzat una àmplia campanya de vacunació.

I és que caldria remuntar-nos als anys passats, i recordar que va ser a finals de l'any 1996, concretament els mesos de novembre i desembre, quan les autoritats sanitàries, va començar per Galícia, varen fer una vacunació de tots els nins i nines d'aquestes edats, una vacunació en contra de la meningitis. També va ser en aquells moments quan hi va haver brots de meningitis C, quan a tot l'Estat hi va haver tota una certa preocupació per molts casos que s'havien produït, en aquest cas concret a Madrid, de meningitis. Hem de recordar, fins i tot, un fet que va ser el que més va destacar i el que va ser notícia, que és que, a pesar que es deia que no s'havien de preocupar pels temes de meningitis, que no hi havia raó per almar-se, el mateix president del seu partit i president del Congrés de Diputats en aquell moment, el Sr. Trillo, va vacunar els seus propis fills en contra del que era l'opinió, en aquell moment, generalitzada. També a les Illes Balears hi havia aquesta preocupació, es començava a manifestar a nivell de carrer, era la preocupació de la majoria de pares i de qualque professional, però la veritat és que no és fins el febrer de l'any 97 quan apareixen ja concretament dos casos de meningitis a la nostra illa, en aquest cas ja la preocupació comença a augmentar, i és en aquest ambient quan el Govern balear opta per fer tot el contrari al que nosaltres creim que ha de fer una institució responsable, i sobretot la irresponsabilitat es va manifestar d'una manera molt sensible amb aquest tema, perquè és un tema que preocupava molt a tota la gent, i especialment als pares i professionals, i és en aquest sentit que és incomprensible que el Govern balear, i concretament la Conselleria de Sanitat, en lloc de fer el que primer havia de fer, que era informar i prendre mesures efectives, el que va fer és iniciar una campanya a la contra, i dic a la contra perquè es parlava de la possibilitat de no fer una vacunació general, i se cercaven molts d'arguments perquè no es vacunàs.

Aquesta campanya ha consistit en primer lloc, per part de la Conselleria de Sanitat, que el 17 de febrer de 1997 la Conselleria va enviar un full informatiu, el va enviar a tots els centres sanitaris oficials, i a l'apartat 4 deia que els professionals metges consideren mal redactat en aquests moments aquest article, deien que no s'entenia, i que era una mescla de conceptes diferents, sobretot pel que feia a la vacuna. Deia: "a més no existeixen conclusions definitives sobre la seva reactogenecitat davant la repetició de la vacunació", és a dir, per resumir, que no es tenien garanties que una segona vacunació no produís efectes contraris. Pensi el problema que representava per part de tots els pares que havien de prendre una decisió quan es podia llegir aquesta argumentació, que una segona vacunació podria perjudicar el seu fill. Aquesta nota continuava dient: "per això l'administració de la vacuna s'ha d'ajustar perfectament a les indicacions, i en cap cas s'ha d'utilitzar d'una forma arbitrària, ja que fer-ho podria suposar la impossibilitat d'una segona vacunació en cas d'una autèntica necessitat".

Una nota molt clara: La Conselleria diu que si es vacuna en aquell moment -això era al mes de febrer- quan no existia una situació d'epidèmia, només s'havien detectat dos casos a l'illa, en un moment d'autèntica necessitat una renovació no tendria efecte, o aquest seria contraproduent. Imagini's en quina situació posaven pares, metges, centres escolars; i aquesta afirmació, que d'alguna manera el conseller ens hauria de confirmar o desmentir, és una afirmació d'una gran gravetat, perquè l'argumentació del Govern en contra, i en contradicció a la resposta que s'immunitzaven tots els menors després de les experiències existents, s'ha demostrat que entre 2 i 5 anys d'edat, la veritat és que aquesta vacuna és excel·lent, té uns bons resultats, i també entra en contradicció amb el que diu sobre la vacuna qualsevol organisme internacional; totes recomanen precisament aquesta vacuna.

Tots sabem que la vacuna, 7 anys després de ser descoberta, és inclosa per l'Organització Mundial de la Salut a tots els seus plans d'immunitzacions, i que el propi Ministeri de Sanitat va autoritzar la seva comercialització a l'any 1995. Per tant, si tots els arguments eren a favor, per què el Govern d'aquesta comunitat es va posar en contra de la vacuna? Perquè, de ser certa aquella informació que varen fer en el mes de febrer els serveis de la Conselleria de Sanitat sobre la manca d'efecte d'una segona vacunació, és mal d'entendre, i jo diria que seria bastant contradictori i bastant greu que en el mes de setembre el propi Govern que deia això vacunàs d'una manera generalitzada tots els nins i nines entre 18 i 19 anys de la nostra comunitat. No entenem aquest canvi tan radical d'opinió.

El perquè d'aquesta situació i d'aquesta actuació de la Conselleria al nostre entendre només té una interpretació: El Govern balear a través de la Conselleria de Sanitat va intentar desacreditar la vacuna, va intentar confondre els ciutadans, impedit fins i tot que els professionals liberals poguessin receptar aquesta vacuna, i negant el que és un principi democràtic, que els metges tinguin el dret d'estar en primer lloc perfectament informats sobre una situació i una informació que aixecava allò que se'n diu alarma social, i sobretot als pares, els prohibia decidir lliurement, informadament, si volien vacunar els seus fills o no vacunar-los. Per aconseguir aquests objectius des de la Conselleria es varen utilitzar molts de mitjans, des d'enganar amb mentides o amb mitges veritats, fins a coartar la llibertat dels professionals, del col·lectiu de pediatres que exerceixen lliurement la seva professió, i ho han fet amb mètodes com el de circulars sanitaris, i amb mètodes com el que li explicaré: Dia 20 de febrer la Conselleria de Sanitat reuneix tots els pediatres d'exercici lliure. La cap de servei de Promoció de la Salut, Dra. González, i el director general, Dr. Crespi, en el decurs de la reunió tornen a insistir en les argumentacions d'aquella primera nota que varen enviar, però fan un especial èmfasi en el que són els efectes suposadament adversos, dolents, perversos, d'aquesta vacuna. Com que hi havia pediatres que estaven en contra d'aquesta tesi, es varen sol·licitar informes sanitaris que donassin suport a la tesi, informes que mai no es varen aportar des de la Conselleria, que no sé, Sr. Conseller, si tenen, si no tenen, però el cert és que els pediatres no els coneixen.

Aquesta situació es torna a repetir en un altre fòrum, en aquest cas és a l'organització per part del Col·legi de Metges dia 5 de març sobre meningitis. El director general de Sanitat i la cap de servei de Promoció de la Salut tornen a insistir en la mateixa argumentació contrària a la vacunació col·lectiva. Immediatament comença una campanya als mitjans de comunicació promoguda des de la Conselleria de Sanitat contrària a la vacunació i desacreditant de manera important la vacuna, amb unes dades que un laboratori en concret, que havia investigat i desenvolupat aquesta vacuna arreu del món, fins i tot es veu obligat a desmentir el que havia dit la Conselleria. La campanya continua durant el mes de març, i així ho hem pogut constatar. Des de la Conselleria de Sanitat s'envia un comunicat, un altre comunicat, en aquesta ocasió a les farmàcies, obligant -obligant, Sr. Conseller- amb caràcter mensual a facilitar la relació detallada del metge que recepta una vacuna contra la meningitis, així com el nom i l'edat del nin, amb una mesura que nosaltres creim que realment està al límit de la constitucionalitat, i que en tot cas suposa una manca de respecte a la llibertat individual del metge per receptar un medicament que ell considera apropiat, i també del pacient que l'ha de rebre, i en aquest cas dels pares que han de prendre la decisió de vacunar o no el nin.

La campanya acaba després de la sequera administrativa de l'estiu, amb el sorprenent, i per part d'Unió Mallorquina grat, anunci que es procedirà a la vacunació general de tota la població compresa entre 18 mesos i 19 anys. I dic sorprenent perquè l'anunci i la realització de la vacunació el fa qui mesos abans havia orquestrat una campanya, havia enviat determinades circulars en contra d'aquesta campanya a tots els col·lectius, centres escolars, farmàcies, metges, etcètera. Ho ha fet qui mesos enrere havia intentat coartar la llibertat dels metges i pacients...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

...i qui havia intentat aturar l'exercici lliure de la professió mèdica. Va ser la Conselleria de Sanitat la que va facilitar després la vacuna, i va dir que aquesta era positiva. Va ser la pròpia Conselleria la que al mes de setembre va anunciar i va fer una vacunació general; i per això crec, Sr. Conseller, senyores i senyors diputats, que aquest parlament i la societat, a la qual tots representam, hauria de menester respostes concretes, després de veure una claríssima contradicció entre el que s'havia dit primer i el que s'ha fet després, i és per això que li demanaria, Sr. Conseller, que ens digués en primer lloc si està disposat a demanar disculpes a la societat en general per aquesta política de desorientació i de desinformació practicada per la seva conselleria, si està disposat a excusar-se davant el col·lectiu de pediatres i farmacèutics per la seva pressió i la interferència de la seva conselleria en el que fa a l'exercici lliure de la professió. També si està disposat a assumir la seva pròpia responsabilitat per la situació creada per l'actuació d'un departament que, en definitiva, vostè dirigeix.

També crec que hauria de demanar responsabilitats al director general de Sanitat, que ha participat tan directament en la campanya contra la vacunació, fins al punt de signar articles d'opinió on es qualificava la vacuna de perillosa. També crec que hauria d'obrir una investigació per aclarir les actuacions del Servei de Promoció de la Salut d'aquesta conselleria que vostè presideix, i de tots els seus responsables. Jo crec que així demostraria no sols que és una persona intel·ligent i capacitada -i sàpiga que jo així li reconec-, sinó que és capaç d'assumir els seus propis errors i de tots aquells que l'envolten. Moltes gràcies, Sr. President; gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Per part del Govern té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sra. Munar. Intentaré donar resposta a algunes de les qüestions que vostè ha plantejat, i voldria començar dient, perquè no hi hagi dubtes sobre aquesta qüestió, que no tenc la sensació d'haver orquestrat cap campanya, ni haver dirigit jo cap campanya per perjudicar l'exercici lliure de la professió dels pediatres de Palma. Me pareix que aquesta és una acusació que consider absolutament gratuïta, com llavors es veurà.

Però anant al bessó de la qüestió, convé dir que efectivament reconec amb tota claredat que aquesta comunitat autònoma ha sostengut dues versions contradictòries sobre la qüestió de la vacunació massiva de la meningitis A+C. Però no només ho ha sostengut aquesta comunitat autònoma, Sra. Munar. Llevat de Galícia, que vostè ha citat, lloc on es produí de forma endèmica la meningitis C i s'havia de produir la vacunació de tota la població de risc, totes les altres comunitats han procedit a la vacunació després d'haver mantengut, com hem mantengut nosaltres, que en principi no hi havia una situació d'epidèmia. Això té una explicació que jo intentaré donar, però obeeix a una situació de conjunt, obeeix a un context, i li diré més, el dia en què aquest govern va decidir dur endavant la vacunació no quedava cap comunitat que no s'hagués posicionat en aquest tema a favor de la vacunació per qüestió de dies. Què vol dir això? Que es va desencadenar una situació a totes les comunitats autònomes, absolutament a totes. Vull dir per tant que efectivament durant un temps es va pensar, i a més, aquí vull fer un afegit: varen pensar els experts, no va pensar el conseller; vostè sap que el conseller no és metge ni és farmacèutic ni és tributari de cap clínica, ni de l'Insalud, ni estic en nòmina de cap empresa de caràcter sanitari, tenc les mans molt lliures en aquest sentit, no som de cap societat científica sanitària, no som pediatre, no tenc interessos de cap casta dins aquest sector. I li vull dir que no s'havia orquestrat una campanya per evitar que es produís la meningitis. S'havia arribat a un acord de caràcter nacional entre totes les comunitats autònomes per fer arribar a la població unes consignes. I aquest discurs es va fer a totes les comunitats autònomes, que era el discurs de dir "escolti, en aquest moment no tenim percepció que sigui recomanable la vacunació.

Llavors es produeix la famosa ja conferència d'Astúries d'experts en temes de vacunació de meningitis, i a partir d'aquí es comencen a introduir determinats criteris com indicadors epidemiològics, com el tant per cent de l'augment de casos en un període concret respecte de l'any anterior, que, com vostè ha dit, efectivament s'havia produït d'una manera notable.

La valoració de la taxa d'incidència de malalties de baixa incidència, un altre dels criteris en poblacions petites que ens interessa, perquè aplicar el criteri universal de 10 per 7.000 habitants com a situació epidèmica no és un cas clar dins Balears perquè la base poblacional és relativament petita. No ens trobàvem, idò, dins aquesta taxa, però sí dins una taxa de tendència creixent, certament, i s'alarma social, certament. I els experts arribaren a la conclusió, -i vull insistir en el tema dels experts, el conseller no ha organitzat cap campanya, el director general de Sanitat no ha organitzat cap campanya contra ningú- varen modificar la seva posició, i decidiren amb la mateixa força, però força argumental, no amb coaccions ni amb amenaces, ni amb algunes coses que vostè m'ha atribuït per aquí, i que tenc anotades, perquè he quedat realment retgirat dels qualificatius que vostè m'atribueix: orquestració d'una campanya per impedir l'exercici lliure de la professió, reunions amb els pediatres on pràcticament -no ho ha dit expressament així, però es deduïa del que deia- es coaccionava i se'ls deia que de cap de les maneres posarien la vacuna. Efectivament la Conselleria de Sanitat té l'obligació, que no pot abandonar de cap de les maneres, de controlar els temes de vacunacions; tenim l'obligació total de controlar-ho, i com vostè diu, d'una forma absolutament crítica, que en un moment determinat el que feim és demanar a les farmàcies que ens diguin a qui han vacunat, que estam agredint, vulnerant el dret, me pareix que ha dit a la intimitat, o no sé quin dret, l'únic que feim és una acció d'assegurament dins el concepte de vacunació de tota la població, pel moment en què s'hagi de produir una vacunació saber quines persones haurien d'estar a fora.

Jo no li vull negar que a nivell tècnic, no a nivell polític, s'han produït diverses contradiccions conceptuals dins tot aquest debat, durant els dos o tres anys que fa que dura. Els tècnics han anat tenint una evolució de criteri, han anat modificant la seva posició, i per tant els polítics, però no el que li parla, tots els consellers de totes les comunitats autònomes han anat modificant el seu criteri segons el que els seus tècnics els deien. Així, a un moment determinat s'ha considerat oportú per part de la cap de Promoció de la Salut, i per part del director general de Sanitat de reunir els pediatres i explicar-los quin és el punt de vista de la Conselleria, que en aquell moment era restrictiu cap a la vacuna, emprant els criteris que existien. Bé, doncs jo crec que s'ha fet d'una forma prudent, sense vulnerar cap principi, i sense organitzar, com vostè diu, una campanya de descrèdit cap a la vacunació. Evidentment la posició de la Conselleria era contrària a la vacunació, i per tant impulsava que no es vacunàs, i de fet en aquell moment crec recordar que estava prohibida la vacunació perquè estava prohibida la comercialització dels fàrmacs. Vostè per ventura sap els pediatres que tenien la vacuna d'on la tenien i d'on l'havien tret, perquè jo no ho sé.

Però, clar, és ver que hi ha un tema que és fonamental dins tota aquesta qüestió, és com arriba a l'opinió pública aquest assumpte. Ni la Conselleria de Sanitat, ni el Govern, ni el conjunt dels diputats tenen una facilitat per dirigir l'opinió en un tema tan complex com aquest, que es desborda amb molta facilitat, perquè la gent percep com a de gran perill aquesta qüestió, i pot arribar a ser-ho, i per tant es poden crear situacions de confusió difícils de controlar, però situacions de confusió que no estan dins l'abast d'aquesta comunitat autònoma, són un problema nacional. I ara, si em permet, diré una heretgia: per ventura s'hauria d'haver transferit abans a les comunitats autònomes l'assistència sanitària, els hospitals, que no la salut pública, que és un concepte més global i que veim que produeix situacions confuses, com a mínim, com ha estat aquest exemple de la meningitis, on a unes comunitats es vacunava, a altres no es vacunava, però el cert i segur és que tota la ciutadania transita pel territori nacional i va d'una part a l'altra. Això és cert i segur, i els riscos es multipliquen si no hi ha una unitat de criteri.

Llavors voldria acabar dient que no tenc -i no tenguí cap dubte que si tengués aquesta sensació ho faria- la sensació d'haver-ho fet tan malament com perquè em vegi en la tessitura d'haver de demanar disculpes, a moltíssima de gent a més, a l'opinió pública per començar, als professionals de la farmàcia, als professionals de la pediatria... no sé a quanta més gent he de demanar disculpes per uns plantejaments que no han tengut altra finalitat que protegir la salut dels ciutadans de les Balears. En el moment que s'ha pensat que no s'havia de dur endavant la vacunació, s'ha dit amb molta de claredat, assumint el risc polític que suposa dir que creïem que no s'havia de fer la vacunació, perquè la gent ens demanava en aquell moment la vacunació, vostè ho sap perfectament, la gent ens demanava la vacunació, i en aquell moment manteníem que no. Quan els tècnics en el conjunt de l'Estat es replantegen la qüestió a la reunió d'Astúries i comença aquesta cadena consecutiva de vacunacions de meningitis, és quan ens veim pràcticament abocats a dur endavant aquesta vacunació, que té a més un objecte positiu, que és que es protegeix la salut de 117.000 ciutadans de les Illes Balears, que és l'objecte d'aquesta campanya, que la campanya transcorre sense incidents d'especial relleu, i que de qualche manera podem dir que els casos detectats en el que duim d'any, entre gener i febrer, només han estat 3 del tipus D.

Evidentment és molt prest per fer una avaluació. Jo no vull llançar les campanes al vol, perquè seria una imprudència gran, perquè efectivament el març i l'abril encara han de passar, i encara s'han de poder computar els casos que poguessin sortir, que esperem que no en surti cap, però que seguim aquesta tònica en qualsevol cas descendent. Per tant, pareix ser, amb tota la prudència del món, que la campanya s'ha revelat com una bona acció de salut pública. Això pareix que en principi va per aquí. Ara bé, qüestió distinta és que el Govern hagi mantengut posicions contradictòries, però li vull dir molt clar que nosaltres, jo personalment, perquè vostè em demana que jo assumeixi la responsabilitat, i naturalment que l'assumeix, completa i absoluta d'aquesta qüestió, absolutament l'assumeix sense cap problema; però vostè em diu que aquesta assumpció de responsabilitat implica una assumpció de culpabilitat, perquè immediatament em diu que demani perdó. Jo no crec que hagi de demanar perdó de res; el Govern en un moment determinat va pensar que no era convenient la vacunació, com ho varen pensar el Govern de Catalunya, el de València, el de Múrcia, tots els de l'arc mediterrani amb els quals tenim més relació quant a viatges d'estudis i quant a moviment de gent jove. I llavors en un moment determinat es va canviar aquest posicionament, perquè hi va haver una evolució dels epidemiòlegs, de la gent que fa feina sobre aquestes qüestions que va arribar a una conclusió distinta, i el conseller de Sanitat no va tenir cap problema en assumir aquesta contradicció, d'haver estat en una posició en contra de la vacunació, passar a una posició a favor, perquè hi havia unes justificacions, en base a més a uns experts. I li torn a dir que amb l'absoluta llibertat de no ser titulat en aquesta matèria, i per tant no tenir un criteri científic sobre aquesta qüestió, sinó merament un criteri polític. I a més, vull afegir que la carta que va arribar a tots els pares dels ciutadans que havien de ser vacunats deia, explicava, que aquesta vacuna tenia unes cauteles, aquesta vacuna està indicada per unes edats, i aquesta vacuna, per tant, té una acció limitada dins la població.

Jo no voldria res més que tenir la convicció, i la tenc, que de la mateixa manera que el seu partit al final el que ha vingut a dir és que aplaudeix la iniciativa que es fes la campanya de vacunació, la percepció de l'opinió pública ha estat també aquesta, perquè al final pareix que s'està arribant a la conclusió que s'ha encertat, que és al final el que importa. A mi no em costa rectificar, canviar de plantejament, si l'objectiu final és positiu, com crec que de moment s'està demostrant que ha estat. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. Vicepresident primer en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Grups que vulguin intervenir? Té la paraula la representant d'Esquerra Unida, Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. És evident que aquesta campanya de vacunació massiva de la meningitis A i C ha estat polèmica durant l'any passat. També és cert que allò que plantejava el grup interpel·lant, les contradiccions o les ordres contradictòries de febrer del 97 a octubre o setembre, però allò que nosaltres pensam que és interessant d'aquesta interpel·lació és allò que significa d'aclarir la política de prevenció de la salut per part de la Conselleria de Sanitat, i en aquest sentit hem de destacar que en el tema de la meningitis realment es va canviar de criteri per una situació social que s'havia creat a nivell de tot l'Estat, hi va haver dues comunitats autònomes que no canviaren el criteri. Recordi-ho, Sr. Conseller, Canàries i Navarra no varen fer la campanya massiva, i també és cert que en el mes de març s'ha donat la nota de premsa de la conselleria on diu que no hi ha hagut casos de meningitis al principi del 98, però també és cert que a nivell estatal tampoc no s'han donat aquests casos de meningitis, ni a les comunitats de Canàries i Navarra, que no varen vacunar.

Però independentment del tema en concret, nosaltres sí volem valorar positivament tot allò que significa campanyes de prevenció de la salut, campanyes de vacunació, i valoram positivament que malgrat tots aquests interrogants que varen sorgir durant l'any passat amb els temes de la campanya de vacunació de meningitis A i C, és cert que donam suport sempre a campanyes de vacunació basades en criteris científics. En aquest sentit demanam seriositat a la Conselleria de Sanitat quan fixi la seva línia d'actuació en aquest sentit, de campanyes preventives, i volem una vegada més insistir en aquella campanya que sempre el nostre grup d'Esquerra Unida planteja, de la vacunació d'hepatitis B en període de nounats, que hem de recordar també -perquè consti en *Diari de sessions*- que es fa a Andalusia, Aragó, Galícia, Madrid, Navarra, la Rioja, València, i el 97 s'hi afegiren País Basc i Catalunya, entre d'altres. Per tant, els criteris científics hi estan donats, i l'interès d'aquesta campanya preventiva també, ja que hi ha tantes comunitats autònomes que s'hi afegeixen.

Volem aprofitar aquest debat de la interpel·lació sobre una vacunació en concret per mostrar la nostra sorpresa davant l'incompliment de la vacunació que va anunciar el Sr. Conseller en la presentació dels pressupostos del 98, la campanya per la vacunació de l'*Hemophilus influenzae*. El conseller de Sanitat el 12 de novembre, a la compareixença presentant els pressupostos del 98 diu textual: "li donaré satisfacció, li he de dir que l'any que inclourem la vacunació per *Hemophilus influenzae* dins el nostre programa de vacunació. La nostra sorpresa és que en el moment en què estam, en el mes de març, entre els pediatres que s'han dirigit a la Conselleria de Sanitat demanant quan s'inicia, quin calendari hi ha d'aquesta campanya, la resposta és que no està prevista, per un problema de les vacunes conjugades. No entrarem a discutir aquí si hi ha aquestes vacunes o no; la veritat és que hi són, hi ha vacunes combinades, i es disposa d'alternatives d'aquestes vacunes almanco en dos tipus: (...), i per tant no és un problema de manca d'instruments, sinó senzillament de compromís i de seriositat en les campanyes.

És evident que haurem d'esperar a veure la moció que es plantejarà per part del grup interpel·lant, però hem pensat que és interessant aquest debat, precisament per veure fins a quin punt la Conselleria de Sanitat té una política general de prevenció a la salut a través de campanyes de salut, i a la vegada perquè incompleix compromisos adquirits, que amb excuses que no hi ha encara vacunes combinades, etcètera, allò que fa és senzillament demostrar que no té una política clara en aquest sentit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el representant del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hem escoltat les qüestions que s'han plantejat en aquesta interpel·lació, les raons que van dur la Conselleria de Sanitat a iniciar una campanya de vacunació, malgrat els informes que sortien de la pròpia conselleria recomanessin el contrari, diguessin, informessin sobre la no necessitat de vacunar contra la meningitis per considerar contraproductiu aquesta vacunació si no existia una situació epidèmica. Així mateix, als informes realitzats per la Conselleria només es recomanava la vacunació en cas d'epidèmia, i es considerarà que pels casos que s'havien produït als anys anteriors, no existia aquesta necessitat de vacunació massiva. Però així i tot la Conselleria de Sanitat durant el primer trimestre d'aquest curs es va procedir a la

vacunació massiva dels al·lots i al·lotes entre 19 mesos i 18 anys, malgrat que els informes reconeguessin que era contraproductiu. És evident que si el Partit Popular no manté una coherència entre el que es recomana i el que es recomanava des de les direccions polítiques de les diferents conselleries de sanitat de la majoria de comunitats autònomes, amb l'actuació dels propis membres o dels alts càrrecs del Partit Popular, és evident que després la gent, les persones, exigeixen la vacunació dels seus infants; perquè recomanar calma i tranquil·litat, i que no és necessari vacunar els infants, quan es reconeix que el president del Congrés dels Diputats duu amb el cotxe oficial a vacunar els seus fills, és evident que llavors els altres ciutadans poden exigir el mateix tracte que es dona al president del Congrés de Diputats, i, per tant, després, la necessitat d'aquesta vacunació massiva davant l'exigència dels ciutadans, dels pares i mares d'aquests al·lots, fa canviar el criteri, no només de la nostra comunitat autònoma, sinó de la majoria de comunitats autònomes de l'Estat espanyol, juntament amb una clara importància que va donar la societat o una preocupació de la societat en el tema de la meningitis, i en veure que el Partit Popular demanava calma però que a la vegada actuava d'una altra manera, és evident que les exigències cada vegada es van fer més importants.

De totes maneres, el nostre grup també esperarà les propostes que vindran amb la moció subsegüent a aquesta interpel·lació per definir ja més clarament quina és la nostra proposta o la nostra visió en el tema de la meningitis. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gomila té la paraula ara la representant del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Àngels Leciñena.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Los mengococos a los enfermos con meningitis meningocócica se pueden distribuir en tres grupos, a), b), c). Hoy por hoy, el grupo b) es el más frecuente y es el responsable de más de cincuenta de casos de meningitis meningocócica registrados en Baleares. Contra este serogrupo no existe vacunación.

A lo largo del 96, en algunas comunidades autónomas, la tasa de incidencia de meningitis meningocócica fue aumentando, aunque sin llegar al número de casos precisos para que se declarara como una epidemia. Recordemos que las cifras recomendadas por la OMS son de diez casos por cien mil habitantes. Esta mayor incidencia fue a expensas del serogrupo c) y llevó que comunidades como Galicia, La Rioja y Cantabria empezaran el año pasado a distribuir la vacuna contra la meningitis meningocócica de forma masiva. Sin embargo, responsables a nivel estatal, como el director general de Salud Pública y el subdirector de Epidemiología, así como autoridades sanitarias de Baleares, se manifestaron en contra de una vacunación sistémica alegando que las tasas de incidencia distaban mucho de ser en ninguna comunidad autónoma, y tampoco en Baleares, las mínimas para ser una epidemia; que no todos los casos de meningitis meningocócica que se habían detectado se podían atribuir a los serotipos a) o c), que son los que de alguna forma se pueden prever con la vacuna; parece ser que todos o casi todos eran del grupo b).

Esta vacuna no está incluida en el calendario de vacunaciones de ningún país, y según recomendaciones de la OMS, para los casos de allegados al infectado. Se trataba de una vacuna reciente, de la que se tenía poca experiencia, que no se sabe qué ocurre con la revacunación, que en menores de seis años no parece tener eficacia al cabo de doce meses y que podía producir efectos secundarios.

Todos éstos eran los argumentos que se esgrimían para justificar la no necesidad de una vacunación masiva, argumentos todavía vigentes, no rebatidos y defendidos por algunos técnicos y expertos.

Posteriormente, opiniones expresada por algunos expertos que participaron en la Conferencia Nacional sobre Enfermedad Meningocócica, celebrada en Oviedo el año pasado, y la posterior reunión de la Comisión de Salud Pública del Consejo Interterritorial de Salud llevó a otras comunidades como Extremadura, Madrid y país vasco a iniciar la vacunación masiva contra la meningitis C.

El hecho de que fueran aumentando las comunidades autónomas, no todas, que iniciaban la vacunación masiva, la alarma social que se creó tras la publicación de algunos casos en los medios de comunicación, han podido ser algunos de los factores que llevaron a las autoridades sanitarias de Baleares en septiembre pasado a cambiar su política y a promover la mayor campaña de vacunación jamás realizada en nuestra comunidad autónoma. Todo ello a pesar de que los casos por meningitis meningocócica C habían aumentado levemente, solamente había dos casos por cien mil habitantes, lejos de los 10 recomendados por la OMS, y a pesar de que los profesionales sanitarios (médicos, pediatras, farmacéuticos, etc.) seguían asegurando que no existían factores epidemiológicos.

Como decíamos ha sido la mayor campaña de vacunación realizada en nuestra comunidad autónoma, ya que se ha dirigido a unos 195.000 niños en edades entre 18 meses y 19 años, lo que supone un 25 % de la población de Baleares.

Este cambio radical de opinión, no aclarado hasta ahora por las autoridades sanitarias de Baleares, y la disparidad de opiniones de los profesionales ha ocasionado una falta de información clara y veraz, lo que ha generado confusión y alarmismo entre la sociedad, entre los padres, que al final son los que han tenido que decidir si autorizar o no la vacunación de sus hijos. Es decir, los padres han sido obligados de alguna manera, en último lugar, a ser los que tomen una decisión en un tema sobre el que ni los profesionales ni los técnicos y responsables de la consellería se han puesto de acuerdo.

Según cifras que la Conselleria de Sanidad ha facilitado a los medios de prensa, con esta campaña de vacunación masiva de la población comprendida entre los 18 meses y los 19 años, que acabó en diciembre pasado, ha habido un descenso del 69% de los casos de meningitis meningocócica en lo que llevamos de año, en comparación con el mismo período de tiempo del año anterior y que los casos que ha habido han sido de personas no vacunadas o del serotipo B.

Creo, como ha dicho el Sr. Conseller de Sanidad, que es un poco pronto para hacer una valoración, y que sí es necesaria una vigilancia epidemiológica de los casos.

Por tanto, es hora de plantearse sobre qué criterios se van a elaborar los calendarios de vacunaciones, cuando va a estar indicada una vacunación, concretamente la vacunación de la meningitis C, que es el motivo de esta interpelación, si la indicación va a depender de criterios epidemiológicos o de otros criterios, como la alarma social, o de lo que hagan comunidades vecinas, comunidades autónomas vecinas. No hay que olvidar que esta enfermedad meningocócica es una enfermedad cíclica y que, por tanto, debe quedar muy claro no solamente en los criterios que llevarán al Govern balear a través de su Conselleria de Sanidad para cambiar radicalmente de opinión en un tiempo tan breve, en dos meses, sino que si estos criterios van a seguir utilizándose este año y en los próximos años respecto a la prevención de la meningitis meningocócica.

Y no quisiera acabar, aunque no sea motivo de esta interpelación, al igual que ha hecho otra compañera, de Izquierda Unida, sin pedir al Sr. Conseller de Sanidad el mismo esfuerzo y la misma dedicación para otras vacunaciones más aceptadas que están haciendo otras comunidades autónomas, como es la vacunación de la hepatitis B a los recién nacidos y a poner en marcha la vacunación del *hemofilus influenzae* E. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Ara té la paraula, en torn de rèplica, la Sra. Maria Antònia Munar.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Perdoni, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Perdó, perdó.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Si m'ho permet, m'agradaria intervenir.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula. Perdoni, Sr. Blanquer.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Bé, com altres grups, el Grup Parlamentari del Partit Popular dona suport de forma absoluta a aquesta campanya que ha iniciat la Conselleria de Sanitat i Consum contra la meningitis.

Les explicacions que ens ha donat el conseller en aquesta interpel·lació ens han semblat plenament satisfactòries. És normal que si els tècnics, els experts científics, tenien dubtes en un moment determinat sobre la idoneïtat d'aquesta vacuna, allò que popularment es pugui conèixer com que pugui ser tal vegada pitjor el remei que la malaltia, doncs, va fer molt bé el Sr. Conseller en aturar qualsevol tipus de vacunació en aquest sentit, més si altres comunitats autònomes tenien una actitud semblant de dubte.

També és lògic que, una vegada que aquests tècnics, aquests experts científics, haguessin canviat, pels motius que ells saben, s'ha de tenir en compte que el conseller és advocat, no metge, en conseqüència, s'ha de fiar, com tots els polítics, dels tècnics que tenim, que ens aconsellen en cada cas, llavors, és molt normal que en aquest cas, si els tècnics i aquests científics varen canviar el seu criteri i varen aconsellar aquesta vacunació, doncs, que per part de la conselleria es prenguéssin aquesta decisió.

Pensam, en definitiva, el Grup Popular pensa, en definitiva, que rectificar és de savis, i més encara si són circumstàncies de salut que hi ho aconsellen. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Blanquer. Ara sí, Sra. Munar, té la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Ha començat el conseller donant resposta al que ha dit, "donaré resposta a alguna de les preguntes", i a mi m'agradaria que fos a totes les preguntes que se li han formulat des d'aquesta tribuna, perquè totes són prou importants si tenim en compte el motiu que ens ocupa, la salut, la salut de 117.000 persones de la nostra comunitat, la tranquil·litat de pares, de professors, de metges, etc.

La veritat és que ens ha explicat que hi havia versions contradictòries, i miri, es pot opinar sobre moltes coses, però quan es tracta de governar, el que ha de fer un no és opinar, sinó prendre decisions.

Vacunar, no vacunar, si seria bona o no la segona, vostès no varen tenir, Sr. Conseller, una actitud de contradicció, en principi, o d'opinar si podia ser bo o dolent, vostès varen prendre una determinada decisió que era anar en contra de la vacuna i que la gent volgués vacuna. Aquesta és la realitat. Després, al temps, ha canviat.

Vostè em pot dir que eren qüestions tècniques, la quantitat de culpes que donam als tècnics quan les coses no van bé, sempre els tècnics s'han equivocat, tenen la culpa o tenen inseguretat. Hi estan avesats, afortunadament, ja no s'immuten per aquestes raons, però normalment els tècnics sempre prenen decisions després que se'ls orienti políticament.

El Ministeri de Sanitat, l'any 95 va comercialitzar aquesta vacuna, per tant, el ministeri havia pres una decisió, no veig per què després el 96-97 hi havia tants dubtes sobre si era bona o si era dolenta, ho havien d'haver pensat abans d'aprovar-la. L'Organització Mundial de la Salut la té inclosa dins els seus plans d'immunització. Jo crec que estava ben clar que la vacuna era bona. Passa que hi havia altres tipus de problemes, els quals podrem veure i analitzar.

Vostè justifica el seu posicionament dient que altres comunitats també hi tenien dubtes i que nosaltres varem ser els darrers; faltaria més que no fóssim els darrers!, seria la primera vegada que no som els darrers, sempre som els darrers en tot, també a l'hora de temes que demostren, com en aquest cas, que no tenim seguretat, que som inoperants i que no tenim criteris.

Miri, vostè també justifica que hi va haver, i ha dit vostè la paraula, consignes. Apart del que literalment vol dir, significa, implica, qualque cosa més. Rebre consignes significa que des del Govern seu, des del Govern del Partit Popular, es varen donar consignes.

I no serà que no ho tenien clar, com es justificava en els seus escrits, com es deia des del Ministeri de Sanitat, que no tenim la percepció que sigui necessària, la realitat autèntica és que no teníem les vacunes. L'autèntica veritat no és que a Espanya no hi havia vacunes de meningitis?, i el seu govern del Partit Popular es va preocupar i es va espantar perquè va pensar que la població demanaria i reclamaria aquestes vacunes, i que no n'hi havia. Jo li puc garantir i assegurar, perquè ho he contrastat, que això era així. Des del primer moment es tina claríssim que era millor vacunar que no vacunar, però ha hagut de menester aquest temps, aquest any, o any i mig, per tenir les vacunes; aquesta és l'autèntica realitat.

Per tant, vostès varen equivocar la població i varen tenir una política activa en contra del que era bo per a aquesta població, en contra del que era bo per als nostres fills i els nostres nets.

Li'n puc donar dates concretes. No és opinable escriure una circular que digui que no és convenient la vacunació. No és lògic que la Conselleria de Sanitat digui dia 20 de febrer que vol una reunió amb els pediatres de lliure exercici, em consta personalment, perquè vaig telefonar al pediatre del meu fill, i em va dir que esperàs un poc perquè ens han de reunir des de la Conselleria de Sanitat. Vaig interessar-me després per aquesta reunió i em varen continuar manifestant que havien desaconsellat la vacunació de meningitis. La veritat és que vaig dir al meu pediatre que, apart del que vostès recomanassin, jo creia que era important vacunar i que des del moment que totes les persones, des de metges, polítics que sabien quina era l'autèntica realitat, vacunaven els seus fills, qualche cosa hi havia; ell, menys polític, em va dir que si sanitat diu que és millor no vacunar, sens dubte serà millor no vacunar. El que va ser cert és que al final ha estat millor vacunar.

I els casos de meningitis que hi ha hagut, han passat, i si n'hi hagués hagut més, nins d'aquesta comunitat haurien pogut morir per aquesta manca d'informació i per estar en contra del que era bo i positiu per a tots els nins i nines d'aquesta comunitat, que era ser vacunats.

Vostès necessiten disculpar-se amb els pares, amb els professors, també enviaven circulars a les escoles, amb els metges, que es varen equivocar a l'hora de desaconsellar aquesta vacunació. Pensi que res és fortuït i que si des del Govern central varen dir a moltes comunitats que no era necessària la vacunació, que no s'aconsellava, era, i no en dubti, perquè no tenien vacunes.

Estic d'acord amb vostè que, apart de la salut pública, ens haurien de transferir els hospitals, jo crec que no dubtarà que sempre hi tindrà el nostre suport; basta que el tenguí dels seus de Madrid i, en aquest cas, tendrien els hospitals, tendrien la salut i tendrien la capacitat de fer una millor política sanitària. Gràcies, Sr. Conseller i senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. En torn de contrarèplica, té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Intentaré donar rèplica a quasi totes les qüestions que s'han suscitat, encara que sigui intentant concretar-les molt.

Un aclariment abans de qualsevol altra cosa a la diputada d'Esquerra Unida s'ha sumat també a aquesta qüestió la diputada del PSOE, sobre l'aplicació de l'*hemofilus*. Jo els vull dir que a partir d'abril d'enguany s'aplicarà l'*hemofilus influenza B* juntament amb la picada de la DTT, de la diftèria, tos ferina i tètanus. Aquesta és la informació que tenc jo del meu director general de Sanitat.

És clar, vostè ens conta que un pediatre que vostè coneix ha telefonat a no sé qui de la conselleria i li han dit una altra cosa. Bé, la versió que he de donar és la que em dona el director general de Sanitat. S'ha pensat aplicar aquesta vacuna, ja ho vaig anunciar el dia del pressupost, i ho confirm ara mateix; per tant, crec que aquest és un tema que en principi quedaria resolt. Qüestió distinta és el tema de l'hepatitis en nonats, que és una qüestió, com vostè, sap un poquet més complexa, respecte de la qual no hi ha tanta unanimitat doctrinal.

Bé, he de dir que compartesc essencialment alguna de les coses que s'han dit. Ho ha dit el Sr. Gomila, per exemple, la no existència d'una epidèmia, de la no existència d'unes dades que fessin irreversible la vacunació de la població de les Illes Balears, però també he de dir, és de justícia dir-ho, que no podem convertir un fet, que ha estat un fet, jo crec que normalment positiu, tot i que hagi estat fruit d'una reflexió científica, evolutiva i des d'una posició cap a una altra. No podem convertir un fet positiu, un fet bo per als ciutadans d'aquesta comunitat en un drama que elevem a aquesta tribuna d'una forma relativament curiosa.

És ver que no totes les autoritats sanitàries s'han mostrat d'acord amb totes les qüestions de l'aplicació d'aquesta vacuna, hi ha grans discussions respecte de la freqüència d'aquesta vacuna, als efectes per edats, que és evolutiva des dels 18 mesos fins als 19 anys. Hi ha alguns dubtes sobre aquesta qüestió, els quan s'aniran aclarint, perquè hi ha un grup de tècnics de totes les comunitats autònomes que hi està treballant constantment, sobre aquesta qüestió.

Per tant, jo crec que és un tema que a poc a poc veurem amb molta més claredat i molt millor.

Agraesc als partits que han manifestat, crec que només han estat la Sra. Thomàs i la Sra. Munar, que s'han adherit a aquesta campanya de vacunació (...) que hi hagi alguns grups en aquesta cambra que estiguin d'acord i que diguin que es positiu que s'hagi fet aquesta campanya de vacunació, em pareix una qüestió absolutament fonamental.

És clar, llavors entrem en el plantejament que ens fa la Sra. Munar, amb el qual no puc estar d'acord perquè té més calat polític, i segurament més calat particular d'alguna persona que ha estat involucrada en tota aquesta qüestió.

Jo li he de dir que la conselleria no ha mantengut una actitud de persecució cap a ningú en aquest tema, i que, per descomptat, governar és prendre decisions, com diu vostè d'una fora emfàtica aquí, en aquesta tribuna. Bé efectivament, és prendre decisions, i a vegades decisions contradictòries, i canviar d'opinió i canviar de posicionament, si és necessari. Ara, és clar, vostè aquí estableix una sospita terrible, que és que no es vacunava perquè com que no hi havia vacunes suficients en el mercat, el ministeri va decidir que no es vacunava i que, per tant, s'ordenava i es deia a tothom que no s'havia de vacunar, i que quan hi ha hagut vacunes, s'ha decidit la vacunació. Em pareix que ha dit això amb bastant claredat.

Bé, jo li he de dir que és una versió que em sorprèn, i em sorprèn, sobretot, que digui que ho ha contrastat, i ha dit una cosa, ha anat encara més enllà, ha dit que ho pot demostrar. Jo li demanaria que demostràs tot això, perquè són acusacions molt greus contra el Govern de la nació i, per extensió, contra els governs de la majoria de comunitats autònomes, els quals necessiten una resposta.

Els problemes, diu vostè, eren altres, i, efectivament, segons la seva teoria, la vacuna no existia a Espanya, per tant, no es podia donar, i hi afegeix, amb certa ironia, que sempre som els darrers en tot. Si vengués a la sessió de preguntes que hi ha hagut avui al matí, sabria que no som els darrers en tot, que en qualche tipus de subvenció hem anat per davant altres comunitats, però, és clar, vostè no hi ha vingut i no ho pot saber.

És curiós, senyors diputats, com es converteix una campanya positiva, que ha tengut uns resultats que l'opinió pública dona per bons, que els tècnics donen per bons, amb un fet terrible, i perdoni el to amb què li ho diré, si em pot prestar un moment d'atenció, convertir una història particular, cosa que jo respect moltíssim, com és natural, en una qüestió general, em pareix desencertat i que no té sentit, és a dir, si el pediatre a qui acut vostè, o el seu fill, li digués que acabava per ser la versió oficial, és una qüestió absolutament particular, però els pediatres tenen l'obligació d'atendre les indicacions, si no li agrada la paraula "consignes", directrius que emanen de les autoritats de sanitat pública; és una obligació que tenen no només els pediatres, tots els metges en exercici públic o privat, és que és la seva obligació, hi poden no estar d'acord? Per descomptat, però tenen obligació de seguir aquestes directrius; em pareix que això és bastant obvi.

Per tant, vull acabar dient una cosa que no he dit abans però que vull dir ara. Jo tenc la consciència molt tranquil·la en aquesta qüestió, és a dir, a mi, aquesta grandiloquència que podria haver mort gent perquè resulta que no hi havia la vacuna però era perquè algú la duia de contraban, cosa a què es va dedicar a impedir la conselleria, jo crec que amb encert i amb molta correcció, crec que és una teoria que vostè sosté i que em pareix d'una gravetat terrible, i que no puc compartir; vostè diu que ho pot demostrar, jo l'emplaçaria, per ventura no és aquest el lloc, que vostè demostrï que el Govern de la nació i, per extensió, les comunitats autònomes varen actuar de mala fe en aquesta qüestió, que sabien que no podien dispensar aquesta vacuna, i que, per tant, com que no la podien dispensar, indicaven a tothom que no era bo que es donàs. Em pareix que aquesta teoria que vostè ha explicat aquí, no crec que sigui certa, però em pareix molt perillosa.

Jo només voldria dir que tenc la consciència molt tranquil·la, en el sentit que m'he suportat en els tècnics, però li vull tornar a dir, com li he dit al començament, i vostè em mal interpreta aquesta qüestió, jo no don la culpa als tècnics, la culpa és meua, ja li dic que, la responsabilitat, l'assumia tota, qüestió distinta que em sembli obligat que m'hagi de disculpar davant un munt de gent; jo no ho tenc gens clar en absolut ni ho pens, però per descomptat que ens hem suportat en els tècnics, com no podia ser d'altra manera.

I com que he esgotat el meu temps, Sr. President, em retir d'aquesta tribuna. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Moció RGE núm. 7145/97, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a acció política del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears davant la implantació de les empreses de treball temporal a les Illes Balears. Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7076/97.

Passam al seguiment de la moció, número de registre 7145/97, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a acció política del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears davant la implantació de les empreses de treball temporal a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació 7076/96. Per fer-ne la defensa, té la paraula, en nom del grup proponent, el diputat Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Bon dia. La interpel·lació que dona peu a aquesta moció la vam presentar fa quatre mesos, per tant, queda un pot enfora en el temps la discussió que vam tenir. Era una interpel·lació per situar l'impacte de la implantació i el desenvolupament de les empreses de treball temporal a les Illes Balears. Nosaltres, des d'Esquerra Unida, destacàvem els seus múltiples efectes negatius sobre el mercat de treball, efectes sobretot sobre els joves que cerquen una primera ocupació i sobretot també sobre la població femenina aturada que accedeix a una ocupació a través d'aquestes empreses.

Avui, amb aquesta moció (...) de portar iniciatives coherents amb aquella interpel·lació, amb l'aportació que hi vam fer des d'Esquerra Unida, iniciatives davant el Parlament perquè aquesta cambra pugui actuar conseqüentment. Jo crec que amb molt contingut d'aquella interpel·lació vam estar d'acord la majoria de grups polítics, fins i tot, amb part d'aquells continguts, el Grup Popular hi va estar d'acord, perquè és l'anàlisi d'una realitat, li podem donar una major o menor incidència a un punt o a un altre, però, per tant, a l'hora d'establir aquesta moció, aquests punts que intentam que s'aprovin, convé recordar una mica què volen corregir aquests punts:

En primer lloc, la precarietat del treball. El treball temporal, situat dins el marc de reformes laborals que s'ha produït a Espanya en els darrers anys, té una influència directa en la menor durada dels contractes, en la menor contractació de les dones, en la menor cobertura per desocupació. Es diu que els problemes ho són per mal ús o per abús de la llei, i en part és així, però els problemes també sorgeixen per la manca de model que expressa aquesta llei, i ho dic d'una altra manera: ens hem de demanar què volen les empreses de treball temporal, vendre temporalitat o vendre precarietat? Nosaltres creïm que venen precarietat. Aquestes empreses i aquestes lleis, situades a l'àmbit europeu, amb mercats de treballs molt més regularitzats, molt més controlats, hi poden tenir una incidència positiva si es dediquen a allò a què realment s'han de dedicar, a temporalitat, a donar solucions a problemes de temporalitat, però no, com ha succeït aquí, a les Illes Balears, o a Espanya, en general, que la seva realització ha estat una altra.

Una altra qüestió és la manca de regles de control clar de l'actuació tant d'aquestes empreses com de les empreses usuàries, sobretot de les empreses usuàries, que en fan servei, i açò amb una especial incidència a les Illes Balears, on les competències per exercir aquest control estan distribuïdes, estan repartides entre competències que són del Govern central i competències que són de la Comunitat Autònoma, i és clar, amb competències a mitges, mai no es pot fer un bon paner.

Per acabar, hem de recordar que el primer conveni col·lectiu estatal que es va establir en el marc de la reforma laboral va significar unes retribucions molt baixes, va ser un conveni fet a la defensiva, va significar unes retribucions molt baixes per als treballadors temporals en relació amb els treballadors amb el mateix lloc de feina i categoria.

Es diu que hi ha un compromís d'equiparació salarial per a l'any 2000, un compromís de reforma d'aquesta llei, que està en marxa, però, mentrestant, hauran transcorregut cinc anys en els quals s'haurà mantingut aquesta desigualtat i, en darrer terme, no està malament que des d'Esquerra Unida plantegem dubtes sobre l'acompliment d'aquest compromís definitivament.

El que és cert és que avui aquests costos laborals, inferiors, són molt seductors, tant per a les empreses de treball temporal que en resulten beneficiàries com per a les empreses usuàries, i també és cert que la pressió que s'exerceix sobre els altres treballadors a les mateixes empreses és gran, una pressió gran, i el nivell de motivació que genera en el lloc de treball transitori és mínim.

D'altra banda, les empreses de treball temporal no són, llevat d'excepcions, però no ho són en la majoria de casos, més que agències privades de col·locació, actuen com a agències privades d'ocupació, una oficina amb una relació de demandants de feina i l'establiment de contractes de posada a disposició de les usuàries.

En segon lloc, també establíem la importància del desenvolupament de la contractació a través de les ETT. En tres anys, tant si tenim en compte les ETT autonòmiques com les estatals que actuen a Balears, la progressió ens parla d'un creixement espectacular. Per part del conseller, en declaracions als mitjans de comunicació, es va dir que aquest creixement s'estabilitzava, que hi ha una previsió que s'estabilitzi aquest creixement, però fins ara aquesta no ha estat la tendència que s'ha produït, ha estat una tendència de creixement substancial. Titular de la premsa mallorquina fa quinze dies: "Les empreses de treball temporal -ho diu en castellà- *crecen imparable*", *crecen imparable*, ningú ho atura, 2.000 milions de pessetes facturats a Balears. Quin és el producte facturat? Mà d'obra, aquest és el producte comercial, es comercialitzen persones, mà d'obra. El 1997, les pròpies empreses de treball temporal diuen: Previsions per al 1998, arribar als 35.000 contractes, duplicar l'actual nivell de contractació del 97. Per tant la tendència és inaturobles, diuen ells mateixos, les empreses.

També, una altra qüestió que plantejàvem era la naturalesa dels contractes que se celebraven a les ETT autonòmiques, sense comptabilitzar les de caràcter estatal. Aquests contractes són, la majoria, per obra o servei, eventuais, d'interinitat i, per últim, de selecció de personal; contractes de precarietat, de baixa qualitat.

Dels 8.000 contractes que vam estudiar del 97, de posades a disposició, només 53 s'havien convertit en indefinits, 53, 49 eren a temps parcials. Açò desdiuma molt els arguments que diuen que els contractes a través d'ETT afavoreixen la formulació de contractes definitius i de contractació definitiva, desdiuma molt aquest 30% que es diu que hi ha de contractació indefinida o definitiva a través de les ETT, a Balears, almanco les xifres desdiumen aquest discurs. I també, quant a la durada dels contractes, la gran majoria, la immensa majoria, de manco de sis mesos d'una duració petita dins el marc general.

Quant a consideracions generals, nosaltres creïm que el model espanyol, ja ho hem dit abans, ha estat oferir una màxima llibertat a les empreses de treball temporal, sense tenir en compte els efectes secundaris sobre un mercat de treball desestructurat, de fet aquestes ETT han esdevingut empreses privades de col·locació amb ànim de lucre, en oficines de contractació per a tercers, així s'incideix encara més en contra de l'objectiu d'aconseguir la màxima estabilitat al lloc de feina i contra la defensa del caràcter públic i igualitari en la política de col·locació.

Un altre efecte per vers de la contractació a través de les ETT, alimentat pel nul control públic que s'exerceix sobre els contractes es desplega sobre petites empreses en gran part dels seus treballadors col·locats a través de les ETT. Aquesta realitat es tradueix en una disminució de responsabilitats econòmiques, sindicals, patrimonials i constitueix en potència un risc de frau social, segons nosaltres, en potència constitueix un risc de frau social.

També són observables altres incompliments generalitzats de la Llei, el deure d'informació a l'Administració sobre els contractes de posada a disposició, el deure de dedicar l'1,25% de la massa salarial a cursos de formació per als mateixos treballadors, que hem de relacionar amb una realitat d'uns treballadors que molts cops no són més de noms en un banc de dades, els sindicats i el propi consell, bé, el Consell de la Joventut demana l'eliminació de les empreses de treball temporal, els joves d'Esquerra Unida també demanen l'eliminació de les empreses de treball temporal, nosaltres amb aquestes mocions que hem presentat no demanam l'eliminació, però sí que demanam una actuació molt concreta i molt dura en tot aquest tema, açò sí que ho demanam.

Les denúncies que es fan i que nosaltres compartim és ocupació de llocs de treball estables de llarga durada en ús de contractes de posada a disposició un damunt l'altre, s'ocupen llocs que podrien ser estables, incompliment del deure d'informació en els representants dels treballadors, retribucions per sota dels convenis de cada sector i per davall dels treballadors de la pròpia empresa usuària, açò és claríssim, majors riscos laborals atesa la menor preparació i experiència dels treballadors temporals i incompliment generalitzat del deure d'informació als treballadors.

Les conclusions no poden ser d'altres que una denúncia reiterada, forta de l'impacte negatiu no de les empreses de treball temporal, sinó del treball contractat a través d'aquestes empreses per empreses usuàries que perverteixen així l'esperit, si poguéssim tenir algun esperit positiu la llei original, però que va ser pervertit per una llei molt liberal en aquest sentit.

Nosaltres presentem sis propostes concretes per intentar arranjar, corregir aquests efectes negatius. En primer lloc, que el Parlament insti el Govern de les Illes Balears a defensar el grup creat per estudiar la reforma de la llei, que és un grup que ja es va anunciar, ja dic, aquesta moció es va presentar fa quatre mesos, està un poc deslligada del moment en què es va presentar, per assegurar dins aquesta reforma i la normativa que la desplega, assegurar unes condicions laborals i retributives iguals per al treballador cedit en relació amb el de l'empresa usuària que realitzi idèntic treball, assegurar que l'establiment de contractes de posada a disposició respongui a casos excepcionals i amb una causalitat determinada, i en darrer lloc, que la representació sindical de l'empresa usuària participi en el control sobre la necessitat i condicions d'utilització de treballadors provinents de les empreses de treball temporal. Crec que són tres punts bàsics, bàsics que s'han d'incorporar dins la reforma de la llei i que des del Parlament hem de demanar que dins aquest grup de treball s'incorporin i es defensin.

En segon lloc, a reclamar del Govern espanyol tota la informació estadística sobre l'actuació de les empreses de treball temporal estatals, que actuen a les Illes Balears i que el Govern balear no disposa de primera mà. Aquesta informació hauria de ser automàtica, no s'hauria de demanar, hauria de ser automàtica, de coneixement per al Govern balear, però almanco poder tenir un coneixement global i poder fer un seguiment global d'aquest tipus de contractació a la nostra comunitat autònoma.

En tercer lloc, al Govern balear a prioritzar dins la labor d'inspecció de treball, el control dels contractes de posada a disposició a través d'empreses de treball temporal, amb un control minuciós es podria intentar corregir efectes perversos i de frau a la pròpia llei.

També, a demanar al Govern balear que presenti un informe anual davant el Parlament en relació al desplegament de les empreses de treball temporal, i característiques dels contractes de posada a disposició amb informació concreta sobre el control efectuat per la inspecció de treball d'aquests contractes. Una altra qüestió d'informació.

Lògicament sempre que facem qüestions de caràcter laboral, sociolaboral, hem d'incidir en la necessitat urgent de crear el Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, nosaltres creim que dins aquest marc lògicament és on podria fer feina en aquest sentit, de seguiment i control d'aquest tipus de contractació.

I, per últim, mentre no es crea el Consell Econòmic i Social, a crear un equip, un grup de treball amb participació dels sindicats i de les associacions empresarials que faciliti el seguiment de la participació del Govern de les Illes Balears, en aquest grup que estudia la modificació de la llei.

Hem intentat concretar el que era una interpel·lació general sobre la implantació i les conseqüències d'aquesta implantació de les empreses de treball temporal a les Illes Balears, en sis propostes concretes, molt concretes, tal vegada per tan concretes que són, són bones de discutir, per actuar a les Illes Balears dins el marc on la Comunitat Autònoma pot actuar amb les competències que té, i sobretot en la iniciativa política que ha de tenir per intentar corregir l'efecte pervers del que és actualment la Llei d'empreses de treball temporal i sobretot el que és l'ús i abús d'aquesta llei.

(L'Hble. Sr. President pren la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari Mixt, Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Un dia d'aquests, el Govern de l'Estat farà públiques les dades d'ocupació durant el mes de febrer, ja han avançat que les llistes d'atur s'han reduït, sembla en unes 26.000 persones aproximadament, i ho faran segurament amb tot el rebumbori propagandístic, i ens voldran vendre que gràcies a la política del Govern ha estat possible aquest resultat tan positiu, però del que no ens informaran, segurament, serà de l'alt cost social que han suposat aquestes xifres, atesa la precarietat laboral per la temporalitat dels contractes i l'escassa retribució salarial. Les empreses de treball temporal són una forma fàcil del govern de torn de maquillar les xifres d'ocupació en matèria laboral, de crear una bombolla aparent, sense una estructura sòlida que afronti de veritat la problemàtica de l'atur.

La situació actual en matèria d'ocupació no és precisament satisfactòria, contractació temporal d'un 92%, quasibé el 70% dels contractes són inferiors a sis mesos, la contractació indefinida sols va créixer un 1,8% l'any passat, l'atur juvenil és d'un 40%, i encara més greu, l'atur juvenil femení puja fins a un 44%, i així podríem continuar amb més xifres que no prometen precisament gaires alegries.

Els Verds, per tant, donarem suport als sis punts d'aquesta moció, perquè consideram que aquestes propostes poden contribuir de forma clara i efectiva al control de les empreses de treball temporal, perquè no es converteixin en empreses destinades a explotar els sectors més febles, com són els joves, les dones i els aturats de llarga durada, introduint-los en el mercat laboral amb uns sous molt baixos i sense respectar els seus drets com a treballadors.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Sansó, té vostè la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ja el dia de la interpel·lació vàrem creure que s'obria un debat interessant, un debat que podria millorar el fet del mercat laboral quant a aquest prestamisme laboral que, juntament amb altres reformes que es fan en la matèria de contractació, des del nostre grup pensam que es pot incrementar la temporalitat i, en conseqüència, això pot produir una inestabilitat i una precarització en el treball. Amb aquesta implantació d'empreses de treball temporal, creim que es romp amb el principi de responsabilitat empresarial reduint les possibilitats de defensa col·lectiva dels treballadors, sense anar més enfora entenem que el fet que amb els contractes de posada a disposició es crea una certa distorsió i una situació complexa perquè els treballadors pertanyen a una empresa i presten servei a una altra, això pot provocar diferents conflictes, com s'han donat.

Per això, des del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM; i ja ho vàrem manifestar així el dia de la interpel·lació, hi ha una certa preocupació, i per això demanam que es continuï amb aquesta reflexió, que de qualque manera entenem que també la moció que avui ens presenta Esquerra Unida, ajudaria un poc a aquesta reflexió si s'aprovassin un poc aquests punts, ja que són punts, jo crec que bàsics i no conflictius de cara al Govern si volgués iniciar unes converses o unes reflexions. Per això, nosaltres no tenim cap dubte que aquests punts són importants per aquesta reflexió que demanam i per això dic que els donarem suport.

Així i tot, i repassant un poc aquests punts, cal dir que sens dubte, si de qualque manera es vol estudiar una reforma en aquesta llei, és bo que s'estudiï en aquests punts que posa la proposta al seu punt primer, ja que pensam que com a mínim els treballadors haurien de tenir els mateixos drets que la resta dels treballadors de la mateixa empresa, i coses d'aquestes es podrien solucionar. El nostre grup, sempre, quan es tracta de reclamar a l'Estat espanyol, al Govern de l'Estat espanyol, quasi sempre ens solem apuntar, com a grup nacionalista, però hem de dir que aquí realment el que demanam, sense cap dubte, no suposa cap problema demanar informació, més que mai tendrà el nostre suport el punt 2, i crec que hauria de tenir el de tota la cambra, perquè és purament una informació estadística que jo crec que si el Govern no la té, l'ha de demanar, i si la té, supòs que ens la podrà fer arribar amb el temps.

Quan deim inspecció de treball, al seu punt 3, jo crec que, per una part, encara que puguem estar en desacord d'aquesta llei, de les empreses de treball temporal, així i tot la llei contempla una sèrie de coses que han de complir aquestes empreses, i jo crec que són importants, en aquests moments, el nostre grup té el dubte de veure si realment les inspeccions que es fan ens duen a pensar si realment es compleix sempre aquesta normativa, per això és bo, enllaçant amb el punt quart, que hi hagi aquest informe anual davant el Parlament de les Illes Balears perquè anem coneixent també com es funciona en base a aquestes empreses, i si realment es compleix la legislació que és el que toca fer.

I, sense cap dubte també per a nosaltres, és important i necessària la creació urgent del Consell Econòmic i Social, no repetiré aquí debats que s'han fet i que possiblement avui capvespre es torni a tractar, de la necessitat d'aquest consell econòmic i social, i mentrestant aquest grup de treball crec que hauria de ser una cosa que el mateix Govern impulsàs ja que, com he dit, la moció possiblement es pogués aprovar per part del Govern, ja que a diferència d'altres que de vegades hem fet, amb la creació urgent del Consell Econòmic i Social, li deim urgent però li donam un cert marge; per tant, en aquest sentit jo crec que si el Govern té intenció de dur endavant tot això, perfectament podríem aprovar aquesta moció com farà el Grup Nacionalista-PSM.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Sra. Carme Garcia.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, davant de la moció que presenta el Grup d'Esquerra Unida, relativa a la interpel·lació sobre l'actuació de les empreses de treball temporal que es va produir en aquesta cambra, nosaltres no entrarem en descripcions sobre el mercat de treball, que ja ho hem fet en altres intervencions i també ho han fet alguns dels grups que m'han precedit, i com també vam fer nosaltres quan defensàrem la nostra postura a la interpel·lació.

Nosaltres incidirem que, tal com s'exposava a l'exposició de motius de la llei i tal com nosaltres vam exposar en la interpel·lació en aquesta cambra, entenem que les actuacions de les empreses de treball temporal poden canalitzar un volum d'ocupació que per la seva especialització i per necessitats de resposta immediata no es pot oferir pels mecanismes tradicionals, això ho diu l'exposició de motius de la llei, però sempre i quan es desenvolupi de forma degudament controlada. Aquest és el motiu que requereix la intervenció decidida del Govern de la Comunitat Autònoma i que, per una banda ha de controlar si les empreses realitzen els contractes segons el que estableix la llei, comprovar que es compleixin requisits molt importants que s'han recordat, com dedicar un 1% de la massa salarial a la formació dels treballadors de les empreses de treball temporal, controlar i analitzar el nombre total de contractes realitzats, l'evolució d'aquests, si es produeixen creixements o si no, i de quin tipus de població parlem, si majoritàriament es fan en dones, en joves, si majoritàriament es fan en determinats tipus de treball que, per la seva pròpia definició, haurien de ser llocs de feina fixos. I, per tant, si no té les xifres, les ha de demanar; i si només disposa de les xifres de les empreses radicades a la nostra comunitat autònoma, i no de les que tenen presència nacional però que també actuen a la nostra comunitat autònoma, necessitam reclamar-les i tenir-les. I el Govern balear també té una responsabilitat de transparència en les dades i de posar-les a disposició tant dels agents socials i econòmics com dels partits polítics.

Un marc indispensable, també ho recordarem aquesta tarda en una moció relativa a mercat de treball, un marc indispensable per tot això, és el Consell Econòmic i Social, tantes vegades reclamat des d'aquesta cambra i tantes vegades denegat des de la mateixa cambra, però per part del Govern. Mentre no hi hagi CES, facin qualche cosa, almanco aprovin, aprovin des del PP l'últim punt, alguna cosa, mentrestant.

Cal recordar que va ser el CES nacional el que va posar damunt la taula que hi havia un problema amb totes les empreses de treball temporal, que s'estaven disparant els contractes d'empreses de treball temporal, que els contractes que es feien no eren els que estaven prevists per la llei o els que responien als motius pels quals es va fer la llei i que, per tant, avisava i donava un toc d'atenció el CES nacional en aquest tema. I, per tant, el CES, com qualsevol altre òrgan de diàleg social, és un instrument important per detectar situacions i per proposar solucions.

Nosaltres creim que es requereixen modificacions per millorar la regulació de la normativa de les empreses de treball temporal, que reculli aspectes importants i que fins ara no estan recollits, com poden ser, la prohibició de contractar per a llocs de feina amb risc laboral, desenvolupar un reglament d'infraccions i de sancions, que no està fet, instruments de control efectius a través de la inspecció de treball i desenvolupar la regulació dels drets dels representants dels treballadors a les empreses de treball temporal i a les receptores d'usuaris d'empreses de treball temporal.

En aquest sentit entenem que les propostes d'Esquerra Unida són correctes i, per tant, el nostre grup, donarà suport a tots els punts de la moció presentada. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Andrés Charneco, té vostè la paraula.

EL SR. CHARNECO I FIDEL:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Como consecuencia de la interpelación debatida en el Pleno de este parlamento el pasado 26 de noviembre del 97, nos encontramos con esta moción que analizada en su conjunto tiene formulaciones que, bien por ajustarse a derecho, bien por entender que la figura de las empresas de trabajo temporal tiene muy claro cuál es su cometido marcado en la Ley 14/94, bien porque se nos pide una implicación directa en el control de contratos por parte de la inspección de trabajo, mi grupo quiere dejar clara cuál es la política del Gobierno de nuestra comunidad en este tema. Ya en su momento, la intervención del *conseller* de Trabajo y Formación dio una visión general sobre todo el tema de las empresas de trabajo temporal.

Intentaré contestar punto por punto al argumento de esta moción, y puesto que hay una serie de ellos que lógicamente votaremos afirmativamente, otros no, por lo cual solicito de la Presidencia una votación separada.

En el punto 1a), "asegurar unas condiciones laborales retributivas iguales para el trabajador cedido en relación con el de las empresas usuarias que realicen idéntico trabajo", nosotros votaremos que sí, porque entendemos que es ajustada a derecho esta formulación presentada, en definitiva responde a lo recientemente firmado por las partes afectadas, sindicatos y patronal, en el último convenio colectivo que regula las condiciones del sector.

Al punto 1b), "asegurar que el establecimiento de contratos de puesta a disposición responden a casos excepcionales y con una causalidad determinada", no lo podemos apoyar porque la casualidad de las contrataciones realizadas por las empresas de trabajo temporal ya se recogen en la normativa actual, según el artículo 6 de la Ley 14/94, y como todos ustedes saben, estos contratos pueden ser de una serie de modalidades, exigencias circunstanciales de mercado, acumulación de tarea, sustitución de trabajadores, coberturas temporales, etc., etc., así como los casos en que no procede la utilización de los contratos de puesta a disposición. A partir de estos datos, entendemos que debe salvaguardarse la posibilidad de que la utilización de trabajos provenientes de las empresas de trabajo temporal no sirva para cubrir puestos estructurales fijos de las empresas usuarias, pues ello en definitiva provoca la destrucción de empleo fijo, algo con lo que no estamos en absoluto de acuerdo. En definitiva, sí apostamos por el reforzamiento del empleo fijo de la empresa usuaria, bien a través del agotamiento de los modelos contractuales vigentes o bien, y ello nos parece aún más acertado, a través de las limitaciones de la contratación.

En el punto c), donde dice que "la representación sindical de la empresa usuaria participe en el control sobre la necesidad y condición y utilización" etc., etc., etc., votaremos que no también porque entendemos que la participación en el control sobre la necesidad y condiciones de utilización de trabajadores puestos a disposición debe ser consecuencia de una acción sindical en el seno de la negociación, pero de la negociación colectiva del sector, o bien de la empresa, pero nunca como una imposición de ley, pues en este caso estaríamos vulnerando gravísimamente el poder de organización del empresario, en cualquier caso recordemos que ese control *a posteriori* ya existe en la normativa vigente, toda vez que la empresa usuaria debe informar a los representantes de los trabajadores, sobre cada contrato de puesta a disposición y el motivo de su utilización dentro de los diez días siguientes a su celebración.

En el punto 2, "reclamar al Gobierno español toda la información estadística en relación a las empresas de trabajo temporal", etc., etc., etc., creemos, y así lo decimos, que le daremos soporte, puesto que nosotros entendemos que esta información estadística sobre la totalidad de las empresas de trabajo temporal que operan en un determinado territorio autonómico, se hace necesaria, y como ha recalcado reiteradamente el Gobierno balear en este parlamento, ante las autoridades ministeriales ha hecho la misma insistencia, abogamos pues para que esta necesidad se plasme en una futura reforma legal.

Al punto 3, "priorizar en el ejercicio de la inspección de trabajo", etc., votaremos que no porque entendemos que en la priorización absoluta de la actuación de la inspección de trabajo sobre este tipo de empresas puede resultar excesivamente peligrosa ante el cúmulo de actuaciones que la inspección se ve obligada a desarrollar en su actuación diaria, no olvidemos que al contrario de lo que ocurre en el resto de Europa, nuestro país ha optado por una inspección de corte generalista y la priorización viene determinada por la importancia, urgencia e inmediatez de los temas en sí. Convendrán conmigo sus señorías en que la actuación de la inspección es más prioritaria, por ejemplo, en aquellas cuestiones derivadas de la seguridad e higiene en el trabajo, aun así, un grado de especialización puede resultar útil en el control administrativo de las empresas de trabajo temporal, y de esta forma, abogamos por la continuidad del sistema actual, es decir, un inspector encargado de la vigilancia de la actuación apoyado por los controladores laborales que sean necesarios en función del número de contratos de puesta a disposición realizados.

En el punto 4, "presentar un informe anual ante este parlamento" y tal y tal, bueno, nosotros también lo entendemos y no tenemos ningún problema en solicitar del Gobierno de la Comunidad la remisión a este parlamento de este control, por lo tanto votaremos que sí.

En el punto 5, "la creación urgente del Consejo Económico y Social", bueno, a este punto votaremos que no, pues a nosotros nos consta que los estudios comparados y el borrador del Consejo Económico y Social de Baleares ya está en fase última de redacción por parte de los técnicos de la *Conselleria* de Trabajo y Formación, pero para no vulnerar el pacto para el empleo, entendemos que han de presentarse previamente a los componentes de la mesa de diálogo social.

En el punto 6, "la creación de un grupo de trabajo mientras no se haya creado el Consejo Económico y Social", tampoco, este último punto tampoco lo podemos apoyar porque la posibilidad de modificación de la Ley 14/94, se llevará a cabo, como todos ustedes saben a través de un grupo de trabajo del Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales, y en primer lugar pondrá en contacto a los agentes sociales, sindicatos y empresarios con la Administración central. Una vez que hayan finalizado estos encuentros, como sus señorías saben, las autonomías tendrán acceso al fruto del trabajo de los interlocutores anteriormente señalados, para hacer las puntualizaciones que se consideren pertinentes, siendo, pues, que los agentes sociales locales tendrán información privilegiada al respecto, al menos inicialmente nuestro grupo abogaría porque fueran ellos quienes, en la Mesa de diálogo social, entendemos que no es necesaria la creación de un grupo especial de trabajo, informaran sobre el desarrollo de las negociaciones en Madrid, pero posteriormente y al objeto de actuar de manera consensuada, que sea el Gobierno de la Comunidad el que informe siempre a la Mesa de diálogo social sobre la siguiente fase de la modificación normativa.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Portella, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc agrair al Grup Mixt, Grup Socialista i Grup Nacionalista, el suport que donarem a aquests sis punts de la moció, que, com ja he dit eren sis punts molt concrets que permetien que fins i tot s'haguessin produït discrepàncies per la concreció dels mateixos punts, jo entenc que amb el que signifiquen s'hi donarà suport, i per açò demostrar la satisfacció.

Dir també que vam fer un intent que fossin punts assumibles pel conjunt de la Cambra, perquè creïem que s'havia d'incidir precisament per un bon resultat final d'aquesta moció i que, per tant, no era una moció maximalista, d'impossible compliment, per crear una tensió Govern-oposició, sinó que era una moció preparada perquè s'aprovés. Haguéssim pogut presentar, lògicament, una moció de més contingut, de més diferència, amb el possible resultat final.

Tot i açò, el Grup Popular ja ha indicat que a alguns punt no hi donarà suport, fins i tot amb aquesta moderació de les propostes és impossible obtenir el suport total del Grup Popular, i a d'altres que sí. Nosaltres entenem que als punts 2 i 4 hi doni suport, perquè són punts de poc compromís, la reclamació de la informació sobre tot el conjunt d'empreses temporals que realitzen una activitat a les Illes Balears, siguin dependents d'empreses estatals i, per tant, del Govern central, o empreses autonòmiques i, per tant, dependents del Govern balear; i en segon lloc, aquest informe anual que estaria bé, jo crec que és un pas positiu per poder tenir, sense haver de fer interpel·lacions, aquest seguiment al Parlament de com funcionen i de com es controla l'activitat de les empreses de treball temporal.

Al punt 1, es dona suport a un dels tres apartats, el president del Parlament ja indicarà com es votarà, perquè és un punt amb una introducció i tres apartats, i es dona suport a un apartat, i no als altres dos, però no hi ha dubte que trobarà una fórmula per a una bona votació d'aquest punt.

Diu que no s'ha d'assegurar l'establiment de contractes de posada a disposició que responguin a casos excepcionals, (...) que ja ho diu la normativa, bé, la normativa planteja amb la generalitat unes causes per les quals es fan contractes, però nosaltres deim, mantenim i, a més, està confirmat, que aquestes causes són tan generals que indueixen al propi engany de la normativa i emprant causes no excepcionals es fan contractes de posada a disposició perquè són contractes beneficiosos per a les dues parts, usuàries i empreses de treball temporal, i perjudicials per a la part més interessada, que són els treballadors contractats per aquesta via i, per tant, nosaltres dèiem que sí, que s'ha d'assegurar que açò són elements excepcionals, nosaltres no demana que s'eliminin les empreses de treball temporal, no, nosaltres creim, com ha dit la portaveu socialista, que obeeixen a una necessitat, creim que la Llei és massa neoliberal, en el seu moment el model de llei que es va aprovar l'any 94, però que obeeixen..., -sí, sabem qui la va aprovar ..., que obeeixen a una causa concreta i que, per tant, s'havia de tenir una resposta a aquesta causa, la temporalitat excepcional de casos on fan falta uns tipus de contractes que puguin ser perfectament així, però que, per tant, assegurar el compliment d'aquesta excepcionalitat és una cosa quasi bàsica, que es compleixi aquesta.

I, en segon lloc, que la representació sindical tenguí veu a l'hora d'establir aquesta causa excepcional per a la contractació, que la tenguí prèviament, no a informació *a posteriori*, sinó que pugui intervenir en aquest sentit. Nosaltres ho demanàvem, es diu que no, però bé, nosaltres ho demanam així.

I també sabem que la inspecció de treball hauria de ser major de la que és i hauria de tenir més capacitat d'actuació a les Illes Balears, és una ..., creim que ha de ser així, i nosaltres deim que ja que estam en uns anys, els tres primers, d'implantació d'aquestes empreses i d'aquest tipus de contractació, un temps d'implantació, és el moment oportú per actuar en la inspecció de treball molt a prop d'aquest tipus de contractes, i per tant deim donar prioritat en l'exercici el control d'aquests contractes, sobre altres prioritats que també són necessàries, però donar prioritats a aquests contractes, perquè lògicament el control del compliment de la Llei es fa amb inspecció de treball. Una de les fórmules seria aquesta. Troben que no fa falta aquesta prioritat de la inspecció de treball? Bé, troben que no fa falta.

També entenc que no estiguin d'acord amb la creació urgent; nosaltres no deim com s'ha de crear el Consell Econòmic i Social, ja ho sabem, com s'ha de crear. En tot cas tramitar-lo d'urgència. El Sr. Charneco, el representant del Grup Popular diu que ho ha de considerar la Mesa del Diàleg Social; en tot cas el que hauria de procurar el Govern del Partit Popular és que es torni a reconstituir la Mesa del Diàleg Social que varen rompre.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol tornar a fer ús de la paraula? Passarem, idò, a la votació.

Al primer punt hi ha hagut una intervenció que demana si es pot votar per separat l'apartat a) de la resta. Aquesta presidència considera que són tres continguts totalment distints un amb l'altre, encara que puguin estar interrelacionats, però distints un de l'altre; i per tant accedirem a votar l'apartat a) del punt primer, encara que no sigui una pràctica massa habitual.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de l'apartat a) del punt primer, de la moció presentada per Esquerra Unida, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat.

Passam a votar els apartats b) i c) del punt primer de la moció.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 30; cap abstenció. Queden rebutjats els apartats b) i c).

Passam a votar el punt número 2.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat.

Els punts número 3, 4, 5 i 6 es poden votar conjuntament?

LA SRA. SALOM I COLL:

Sr. President, demanaríem votació separada del punt 4.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar els punts número 3, 5 i 6.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 30; cap abstenció. Queden rebutjats els punts número 3, 5 i 6.

I passam a votar el punt número 4.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat el punt número 4.

III.2) Moció RGE núm. 7172/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes del Govern balear al Tercer Món. Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5405/97.

Passam a la següent moció, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes del Govern balear al Tercer Món. Té la paraula el Sr. Damià Pons, del Grup Parlamentari Socialista.

Guardin silenci, per favor, i si qualcú té necessitat de sortir de la Cambra, que ho faci

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Valorant allò que han estat les ajudes del Govern balear al Tercer Món, si féssim un balanç hi hauria evidentment una part positiva, però també aspectes negatius. Ja ho varem manifestar així a la interpel·lació de la qual deriva aquesta moció. És evidentment positiu que el Govern balear hagi incrementat en els darrers anys i de forma substancial les ajudes al Tercer Món. No obstant això, les ajudes del Govern balear als països en vies de desenvolupament no arriben, queden encara molt per davall, al 0,7% de la totalitat dels pressuposts de la Comunitat Autònoma. És un objectiu, es diu que s'hi arribarà al final de la legislatura, però mentre deim que hi hem d'arribar no hi som, i són recursos dels quals el Tercer Món no disposa, i que per tant aquest retard perjudica sèriament les actuacions en matèria d'ajudes als països en vies de desenvolupament.

Una altra qüestió important és com s'han de canalitzar aquestes ajudes, i jo crec que la part substancial de la moció és aquí. El punt primer, evidentment, diu que el Govern destinarà al Tercer Món el 0,7% de la totalitat dels pressuposts generals corresponents a l'exercici 1998. Naturalment aquesta moció està feta abans del debat pressupostari, es varen defensar també les esmenes corresponents, no es va accedir a incrementar les ajudes al Tercer Món fins al 0,7%, però tot i així volem donar al Govern l'ocasió amb aquesta moció, al punt primer, de rectificar allò que es va acordar en els pressuposts, i destinar aquestes ajudes, el 0,7, al Tercer Món. De totes maneres, evidentment, no som molt optimista.

Com s'han de canalitzar, però, aquestes ajudes, sigui el 0,7% o sigui quantitat inferior al 0,7%? Fins ara el Govern ha practicat l'ajuda d'una forma directa. L'ajuda feta directament a través de les institucions es pot fer d'una forma positiva, però té també greus perills. Hi ha evidentment la temptació, dins la qual es cau molt sovint, d'utilitzar les ajudes al Tercer Món com un element propagandístic, com un element electoralista, predicar a damunt la trona que s'és molt solidari, i en conseqüència jo crec que s'està diríem distorsionant l'ajuda al Tercer Món. L'ajuda al Tercer Món ha de ser com a mínim el 0,7%, però s'ha de fer d'una manera imparcial, d'una manera rigorosa, sense favoritismes, sense propagandes ridícules, i sense electoralismes, i això és el que precisament no es fa. I a més hi ha un altre agreujant en el cas de l'actuació del Govern. Vaig explicar durant el debat de la interpel·lació que s'ha vist un cas flagrant, un cas espectacular d'un concurs pràcticament trucat, fet d'una manera manegada, allà on es feia un vestit a mida a una determinada ONG perquè guanyàs una convocatòria multimilionària, que era el cas de l'hospital de Santo Domingo. No només no s'ha rectificat, sinó que s'insisteix en aquest error.

I és aquí allà on té sentit la proposta, l'element fonamental d'aquesta moció, que és el punt segon i tercer. En comptes de fer cadascú, ajuntament, mancomunitat, consell insular, Govern balear, etcètera, cadascú la seva ajuda al Tercer Món, crec que els fons de solidaritat ens donen un exemple com s'haurien de fer aquestes ajudes, que fossin imparcials, allà on aquesta xaranga propagandística, aquesta manipulació electoralista, no hi pogués tenir lloc. Per tant proposam que es canalitzi íntegrament tot recurs que destini el Govern balear a les ajudes al Tercer Món a través dels fons de solidaritat i cooperació de Mallorca, de Menorca, i quan es constitueixi també el d'Eivissa i Formentera.

Què és un fons de solidaritat? Jo crec que és un concepte que hauríem de tenir perfectament clar. Són, per cercar una definició, organismes sense ànim de lucre on s'apleguen per ajudar el Tercer Món, on es destinen recursos per ajudar els països en vies de desenvolupament parlaments autònoms, governs autònoms, consells insulars, diputacions, consells comarcals, mancomunitats, ajuntaments, sindicats, associacions de veïns, ONG, i altres entitats. Estic parlant evidentment dels fons de solidaritat i cooperació a nivell de tot Espanya, no només certament els de les Illes Balears.

Fins ara els fons han començat a caminar. No és un exemple generalitzat de manera d'ajudar el Tercer Món. I per què? Perquè evidentment els governs autònoms, les diputacions, els ajuntaments, prefereixen ser protagonistes, prefereixen treure un rèdit polític directe que no destinar els seus recursos als fons, tot i que els fons ho administren d'una manera coordinada i evitin protagonismes en relació a l'ajuda al Tercer Món. El panorama a nivell de tot Espanya és certament encara precari, però no per això deixa de tenir un gran valor, i ens ha de servir, jo crec, d'exemple. Tenim el Fons Català, constituït l'any 1986, amb 191 municipis, i que -sempre pressuposts de 1997- té 443 milions de pressupost; a l'Euskal Fundazioa, constituït l'any 1988, hi participen 45 municipis, amb uns recursos de 85 milions de pessetes; el Fons Valencià, constituït l'any 1992, amb 34 municipis i pressupost de 22 milions de pessetes; el Fons Mallorquí, constituït l'any 1993, amb 45 municipis i pressupost de 142 milions de pessetes; el Fons Menorquí, constituït també l'any 1993, hi participen 8 municipis, la totalitat dels municipis de Menorca, amb un pressupost de 17 milions de pessetes. I fa poques setmanes es va constituir el Fons Gallec, i que per tant encara no té un pressupost consolidat, i s'hi estan adherint en aquest moment diversos ajuntaments de Galícia.

Per tant, creim que aquest camí iniciat en els fons de solidaritat, és una bona mostra de com s'hauria d'actuar. En definitiva tenim dos sistemes bàsics: el sistema directe, fins ara general pràcticament a tota Espanya, allà on cada institució té la seva solidaritat, pregona la seva solidaritat, i sol cercar sempre rèdits d'imatge; i en aquest cas la solidaritat, no sempre però en la majoria dels casos, es converteix en un element més de la propaganda de caire electoralista del que governa la institució. En el sistema de fons les institucions i entitats fan caixa comuna, el protagonisme electoral desapareix, el fons és governat per una assemblea allà on són presents tots els membres associats, i té una executiva que naturalment du endavant la gestió, l'aplicació programada i imparcial dels recursos, i controla l'execució dels projectes. Hi ha naturalment -totes les coses tenen els seus matisos- un sistema mixt, que és participar en els fons, i al mateix temps reservar també una part per la forma directa. Veig que la Sra. Ferrando diu que sí, però vull recordar que la participació del Govern balear en el Fons de Solidaritat de Mallorca, que és el que jo conec més, es limita a 10 milions de pessetes. És una quantitat infinitesimal dels recursos que destina el Govern balear al Tercer Món. És una manera de posar un ou a cada nieró, però a un hi ha un ouet de passaforadí, i a l'altre hi ha un ou d'estruç. Entesos? I l'ou d'estruç no va precisament al Fons de Solidaritat. És una manera de posar la bandereta i dir "jo som al Fons", i després disposar de grans recursos per fer les seves mogudes solidàries, i per fer també actuacions com la que hem vist a l'hospital de Santo Domingo, allà on s'afavoreix el nostre amic, "uno de los nuestros", i en canvi no es té en compte que la solidaritat no es fa amb els amics, es fa amb els pobles que l'han de menester.

Acab, Sr. President. El punt quart és que evidentment una vegada constituïts els fons de solidaritat a totes i cadascuna de les Illes Balears, seria important que no s'actués descoordinadament. De totes maneres vull dir que els fons a nivell d'Espanya funcionen coordinadament, hi ha una confederació de fons de cooperació i solidaritat que celebra trobades i fa jornades de treball periòdiques, i per tant també el que veim a nivell d'Espanya s'hauria de veure a nivell d'Illes Balears. I per això es proposa un projecte de llei de comissió coordinadora dels fons d'ajudes i cooperació al desenvolupament d'àmbit d'Illes Balears, i que dins aquesta comissió, sigui per llei o sigui per decret, quan es constitueixi evitem que hi hagi un hegemonisme, que és una temptació en la qual cau sovint el Govern, que és de constituir-se en qui controla aquesta comissió. Per això proposam que si aquesta comissió es constitueix a través d'una llei o decret, la representació del Govern no sigui en cap cas superior a la representació conjunta de consells insulars, fons de solidaritat i cooperació, i ONG. Crec que és una proposta raonable, però coneixent la mecànica d'aquest parlament no s'aprovarà precisament perquè és raonable. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Grups que vulguin intervenir? Té la paraula la Sra. Joana Aina Vidal pel Grup Mixt.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Pons: electoralismes, xaranges, protagonismes, acudits... Això no és seriós quan avui tractam en aquest parlament un tema tan interessant, tan important com és aquest. Crec que abans d'entrar en el suport que donarem a les distintes propostes, seria bo que refrescàssim un poc la memòria dins aquesta cambra, de quina és la situació a gran treus a nivell mundial respecte d'aquest tema. Segons un informe elaborat per l'ONU, per aconseguir una ajuda eficaç per als països del sud bastarien 5.500 milions de dòlars. 8.000 milions són els que s'utilitzen a nivell mundial en despeses militars i armamentistes. Entre l'any 78 i 88 les despeses en armament en els països desenvolupats es varen duplicar. Els països industrialitzats consideren que l'armament és un aspecte essencial per ser membre important de la comunitat mundial. Les indústries militars i armamentistes són les grans malbaratadores de despeses econòmiques, energètiques, materials i d'ocupació. L'any 60, ja fa temps, el president Eisenhower va advertir del perill que comportava la indústria armamentista, i va dir: "cada pistola, cada vaixell de guerra que es fabrica i cada coet que s'amolla, representa un robatori a tots aquells que tenen fam i no tenen què menjar, que tenen fred i no tenen amb què abrigar-se".

Aquests fets posen de manifest l'actitud hipòcrita i la situació d'impotència en què ens trobam. És necessari, i pens que no està en les nostres mans fer-ho, però sí almenys denunciar-ho des d'aquesta cambra. Convertir economies de guerra en economies socials i solidàries és pel que tots crec que hem de lluitar. Els països del nord han de comprendre que per l'interès de tots es fa imprescindible escoltar i col·laborar amb els països de sud, en lloc d'exploitar-los. Això evitaria aquestes situacions tan lamentables.

El primer punt d'aquesta moció que es presenta avui, que demana que es destini el 0,7 del pressupost de la Comunitat Autònoma al Tercer Món és un punt ja debatut, quan es varen presentar els pressuposts, quan es va presentar l'estat de l'Autonomia per part del president de la Comunitat, i ja es va dir d'una manera molt clara que el programa electoral del partit ja havia posat que en acabar la legislatura es destinaria el 0,7% del seu pressupost. Això és el compromís del Govern, i això és el compromís que s'ha assumit per part de tots. Per altra part, el programa electoral així ho diu, i això és el programa del partit que governa, Sr. Pons, i no el seu; l'any 99 el Partit Popular destinarà el 0,7% del seu pressupost en ajudes al Tercer Món. Això és el compromís que es complirà.

Pel que fa al segon punt, allà on es demana la transferència integral dels recursos destinats a cooperació i ajudes als països del sud -ja no es diu Tercer Món, sinó països del sud-, no hi ha cap organització que transfereixi tots els seus recursos a una sola institució, i que consti que el Fons Mallorquí de Solidaritat, personalment vaig ser, amb modèstia a part, impulsora d'aquest fons. Però ni tan sols Càritas destina, és un membre més, tal com ho és el Govern, d'aquest fons de cooperació, però no hi destina tots els recursos; hi formam part, hi aportam idees i recursos per tal de poder canalitzar una sèrie de projectes. Però també evidentment pens que el Govern ha de tenir la llibertat per poder donar prioritat a aquells programes que cregui necessari; i estic segura que aquests programes reben prioritat amb uns criteris, i no s'utilitzen aquest tipus de programes electoralistes i seriosos. Crec que en aquest tema, tenint en compte el context mundial, no es poden fer aquest tipus d'afirmacions si no es poden constatar. I si es pot constatar que els programes que s'han donat no són seriosos, que no compleixen els requisits, aquí s'ha de dir quins programes són, a qui s'han donat, amb noms i llinatges, però no s'ha de fer aquest tipus de demagògia, programes electoralistes, programes d'amiguismes, i dels "nostres", si no es té; perquè crec que tots els diputats d'aquesta cambra volem saber quins són aquests programes, que d'una forma aleatòria, sense tenir uns criteris ben sòlids, s'han donat; perquè això s'ha de dir aquí, per tal que nosaltres en tenguem coneixement.

Pel que fa referència al tercer punt, evidentment crec que tampoc, si no es crea aquest fons, ja ni tan sols se li ha de dir quin percentatge. Si es creava, crec que el Govern té l'autoritat i la responsabilitat de veure de quina forma percentual es destinen aquests recursos, fruit també de les demandes que pugui tenir cada consell insular, de les inquietuds que pugui tenir, però crec que ha de ser el propi Govern qui ha de marcar aquest percentatge, en cas que es fes.

Pel que fa referència al quart apartat, allà on demana creació d'un projecte de llei coordinadora dels fons, i pareix que l'únic que s'interessa en aquesta futura llei és la seva composició, no les seves funcions. M'estranya molt també, Sr. Pons, que vostè demani això al Govern, quan vostè és responsable a altres indrets d'aquesta àrea, i és responsable de convocar un consell d'acció social per tal de coordinar totes les accions que es duen a terme en matèria d'acció social, coordinar des del consell d'acció social del Consell Insular, que està creat per coordinar totes les accions que es duen en matèria de política social a Mallorca. No crea aquest consell i demana per una altra part que el Govern elabori un projecte de llei de comissió coordinadora dels fons d'ajudes. Això me pareix que tampoc no és seriós. Jo crec que aquest punt quart ja no té raó de ser, crear això quan, ja li dic, com a exemple, aquesta comissió de coordinació insular ni tan sols s'ha convocada. Jo és que això, no ho entenc.

Per tant nosaltres, o jo particularment, crec que no se li pot donar suport a cap dels punts que avui presenta. Hi ha hagut altres vegades, el darrer pic que hi va haver al Parlament una moció seva, la veritat, el to no va ser massa adequat, però sí el contingut i les propostes de resolució vaig entendre que eren serioses, que es podien dur a terme, però aquestes d'avui, Sr. Pons, crec que no ho són. Per tant, no li donarem suport. Moltes gràcies. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la portaveu del Grup d'Esquerra Unida, Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Referent a aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista, la nostra idea no és repetir els arguments que es varen donar a la interpel·lació de dia 26 de novembre, perquè en una cosa sí coincidíem tots els grups parlamentaris, i era en el diagnòstic de la necessitat i de la urgència dels ajuts als països dels països del Tercer Món, i de complimentar la recomanació de Nacions Unides de donar el 0,7% del producte interior brut, no dels pressupostos. Una altra vegada la primera part de la moció planteja que el Govern balear canviï allò que ha acordat en els pressupostos i ho doni pel 98. També coincidim amb el Sr. Pons que ja hi va haver el debat en els pressupostos generals i ja hi va haver les esmenes pertinents dels grups de l'oposició demanant aquest 0,7; es varen perdre les esmenes. No hi és de més que una vegada més el Govern pugui avançar aquell compromís electoral del 99 i el pugui donar el 98. De doblers, n'hi ha, senzillament es tractaria d'agafar-ne de despeses supèrflues o de despeses excessives en publicitat, només en aquest aspecte ja podríem afegir al muntet del 0,7.

Discutim aquesta moció dos dies després d'haver celebrat o commemorat el 8 de març, on hi ha hagut una campanya europea, "una flor per a les dones de Kabul", i on hi ha hagut una campanya de denúncia de la situació indignant d'aquestes dones, que son una expressió de la situació sagnant del poble on elles viuen. A la vegada que s'ha denunciat aquesta situació, hem vist i continuem veient necessitats imperioses de països del sud, a Àfrica, a Àsia, a Amèrica també; cada dia està la premsa plena d'aquestes notícies, i és evident que la importància i la necessitat que els països del nord, tan plens d'abundància i tan malbaratadors, puguin fer l'esforç de donar aquest 0,7 dels pressupostos, no del PIB, als països del Tercer Món, o als països de sud. Per tant, pens que és coherent amb tota aquella gent o amb totes aquelles idees en què realment feim una mateixa anàlisi de la situació global, que es parla tant de la globalitat de la situació del món, però es consent aquesta gran injustícia de les grans diferències entre el nord i el sud, és coherent una vegada més tornar a reclamar el 0,7 del pressupost.

El segon apartat ja fa més referència al model de com es donen aquests recursos, i ja també va ser motiu de la nostra intervenció al debat del 26 de novembre. El model que propugna Esquerra Unida sempre és basat en la participació, i que aquesta participació doni transparència, criteris objectius i reglamentació clara de la concessió dels ajuts. A la moció s'aposta pel model que ja hi a les illes, que són els fons insulars; i davant l'altre model, que és aquell que propugna o que practica el Govern balear, que ja va raonar que es dona a altres comunitats autònomes, però que en aquests moments aquí, en el Govern balear, es dona a través d'una comissió de tècnics que avaluen els programes, etcètera, nosaltres sempre apostarem per aquell model que doni la participació. I així com Esquerra Unida pensa que hi ha d'haver un consell de cooperació de les Illes Balears, que a través de llei es pugui reglamentar tot aquest control, transparència i reglamentació dels fons destinats a cooperació, tampoc no ens sembla malament aquest segon apartat de la moció, on es planteja que si en aquest moment hi ha el model dels fons insulars, es transfereixin els doblers íntegrament als fons, que allà sí que hi ha participació, que allà sí que hi ha com a mínim transparència en la concessió.

Al tercer apartat de la moció igualment li donam suport, perquè senzillament és especificar els percentatges que correspondrien a cada illa. I l'apartat quart, hem estat a punt de demanar que es canviàs, o que hi hagués una esmena, però finalment entenem que seria una discussió *a posteriori*. Ja dic que Esquerra Unida propugna un consell de cooperació, o esperar la llei estatal de cooperació, quan s'acabarà el debat al Congrés dels Diputats, malgrat hi ha tan poques perspectives que surti en sentit positiu, però plantejar un projecte de llei que reglamenti la comissió coordinadora dels fons d'ajudes al desenvolupament, li donarem suport, perquè a partir d'aquest projecte de llei li introduiríem les nostres esmenes, i intentaríem discutir el contingut i millorar les propostes que ens poguessin dur. De tota manera, és cert que només fa referència a la composició de la comissió coordinadora, però suposam que si es proposa que en el mes d'abril del 98 es presentàs aquest projecte de llei, és evident que hi hauria molt més contingut de tota la reglamentació d'aquests tipus d'ajuts, i per tant hi hauria més possibilitats de canvi o de debat en profunditat d'aquest model. De tota manera, sempre ens estimam més qualsevol tipus de model que significa participació, i que significa transparència, control i normes clares en la concessió d'ajuts, que no l'altre model, que a més de les Illes Balears fan altres comunitats autònomes, i del qual nosaltres no participam en absolut. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té el torn ara la Sra. Catalina Bover, del Grup Nacionalista-PSM.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Pensam i defensam també, Sr. Pons, que l'aportació del 0,7 del pressupost del Govern de les Illes Balears, que és el que debatem avui, del Consell, dels ajuntaments en projectes de cooperació a països del sud és un deute que tenim, i no s'h de plantejar mai com element ni per netejar consciències ni per dormir més tranquils. Pensam i creim que és fer justícia d'una situació d'injustícia permanent; seria iniciar per tant la compensació de les grans desigualtats, com ja hem parlat diferents vegades, que hi ha entre els països del nord i el sud. S'intenta amb aquests projectes de desenvolupament una millora de qualitat de vida, que poden ser no només instrument de lluita contra la pobresa, sinó que en certa manera també es pot intentar combatre les causes d'aquesta pobresa, que és on hem d'anar fent feina. Aquesta pobresa sabem que és font de conflictes i font de moltes injustícies que pateixen aquestes persones de països del sud, per tant, hem de donar suport, en consciència, votar a favor al punt 1, com sempre hem defensat i hem fet propostes ja relatives a aquest tema, quan es demana que el Govern balear destini el 0'7% del seu pressupost a ajudes al Tercer Món o a cooperació al desenvolupament.

Durant la interpel·lació que donà peu a aquesta moció, vàrem anunciar a la nostra intervenció, unes condicions, uns elements a valorar quan parlem de la gestió del 0'7 del Govern de les Illes Balears. Aquestes condicions anaven lligades a assegurar la participació i debat en la professió dels projectes de cooperació, des del Grup Parlamentari Nacionalista, des del PSM hem defensat i defensam que siguin aquests fons, els fons de cooperació que vostè planteja al punt 2 i al punt 3, els responsables de gestionar aquests projectes, aquests recursos econòmics, ja que es donen aquestes condicions que nosaltres demanàvem, participació de diferents grups polítics, d'ONG, a la decisió de quins criteris regiran a l'aprovació dels projectes, àmbits d'actuació i també, per tant, existeixen, hi ha criteris polítics. Aquests criteris fan possible la participació i donar una línia d'actuació. I pensam que s'ha de fer polític i per fer política entenem una lluita contra aquestes desigualtats, les desigualtats del nord i el sud, sí hem de fer política si suposa fer feina perquè el 0'7 dels pressuposts de les administracions derivin a projectes de desenvolupament, i sí pensam que s'ha de fer política si això suposa obrir canals de participació amb la decisió de quins projectes són viables i quins criteris han de seguir, per tant, a l'aprovació d'aquests. Donam suport als punts 2 i 3, com ja he comentat, perquè, en certa manera, recullen l'esperit i els plantejaments que el nostre grup polític, els nacionalistes, els del PSM, hem defensat.

Dir-li també, Sr. Pons, que votarem a favor del punt 4 ja que ens sembla evident la necessitat de la creació d'aquesta comissió que coordini els diferents fons de solidaritat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bover. Té la paraula la Sra. Ferrando, pel Partit Popular.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, Sr. Pons, li he de donar les gràcies perquè vostè ha reconegut que el Partit Popular ha seguit el que era el seu programa electoral que deia que progressivament s'anirien augmentant les ajudes a la cooperació al desenvolupament fins aconseguir assolir el 0'7 del pressupost de la Comunitat Autònoma. Realment així ha estat des de l'any, per posar una data, maldament començàs abans, des de l'any 95, el que era el programa electoral de l'any 95, el Partit Popular o el Govern recolzat pel Partit Popular, ha anat augmentant progressivament aquest tant per cent que ha anat destinant a les ajudes a la cooperació i al desenvolupament, i ho ha anat fent fins i tot augmentant el pressupost, perquè de vegades veim que hi ha institucions que sí, que augmenten el que és la seva ajuda a la cooperació, però no en relació a l'augment del pressupost, el Govern balear, malgrat hagi augmentat el pressupost, també ha anat augmentant aquest tant per cent dedicat al Tercer Món. A més, li diré, no només amb aquestes ajudes, sinó que a més, a part del que es dedica a la partida concreta pressupostària, i aquí la Sra. Thomàs també ja ha fet referència a una campanya de Kabul, el Govern balear, a part d'aquestes ajudes, també va fent altres actuacions, que també serien de sensibilització cap a aquest tema, ha fet, ara darrerament, el de la campanya de Kabul, la Direcció General de Joventut també ha fet actuacions, la Direcció General d'Exteriors també n'ha fetes, no s'hi dedica, com han fet altres institucions, no s'hi ha dedicat un tant per cent, fins ara, en gestió, amb la qual cosa tot ha anat directament cap a les ajudes al Tercer Món, i així crec que aquest tant per cent augmenta més del que realment es diu aquí. Per tant, crec que és d'agrair que ho hagi reconegut, més que res perquè crec que també hem de ser coherents, vull dir hem de demanar una cosa, tots els partits han dir sí, el 0'7, però també hem de ser coherents que de vegades a determinades institucions això no s'aplica, per tant crec que el que és bo per a una institució també ho ha de ser per a totes.

Crec que aquí, les millores que (...), és quant al model. Molt bé, hi ha dos tipus de model, és cert, i el Govern balear i el Partit Popular que li dóna suport, estam totalment d'acord amb el model que s'ha seguit, que no és de cooperació directa, Sr. Pons, és de cooperació bilateral indirecta, cooperació directa seria que el Govern balear, ell mateix, a través de la pròpia administració del Govern balear fes projectes, això és cooperació directa, que també és admissible, i ho fan altres comunitats autònomes, no és que jo ho critiqui, però no és cooperació directa el que està fent el Govern balear, el Govern balear fa cooperació indirecta, és a dir, a través d'ONG, a través d'altres entitats, unes vegades ha estat a través de, podríem dir, microprojectes, i d'altres ha estat en macroprojectes, són models, que a vostè no li van bé?, nosaltres consideram que sí, i, a més, no feim res que no facin altres comunitats autònomes. Per tant, no són projectes d'aplicació directa.

M'estranyen les crítiques que es fan, i que es parli que no hi ha transparència, que no hi ha control, que es fa electoralisme, obscurantisme, hi ha un decret de cooperació que ha sortit per a les ajudes, ningú no ha posat en dubte aquest decret, cap de les persones que han sortit aquí no han posat en dubte el model que se segueix i què és el que els sembla malament, què és que determinar uns determinats projectes, en zones, que a més no és el Govern balear qui les determina, sinó que és el PANUT o la CAT qui ho determina, quins són els països més necessitats, és establir una certa prioritats per ventura, enllaços que hi ha amb la Comunitat Autònoma, és que això és obscurantisme, falta de control, falta de transparència?, estan mal donats? L'objectiu és eradicar la pobresa donant preferència a les necessitats bàsiques: sanitat, educació, infraestructures. Què és el que no sembla bé, d'això? Els sectors, donar prioritat a la infància, les dones i les minories culturals o ètniques?, està malament?, és que no han criticat cap dels aspectes del que és el decret que pugui semblar malament i que hi pugui haver un obscurantisme, i un clientelisme i un electoralisme a través dels projectes que es fan.

Quant a la comissió avaluadora, és que no es fa res més que a les altres comunitats autònomes, ja li vaig dir jo, li vaig llegir a la interpel·lació que a Navarra, que crec que està reconegut fins i tot per les ONG com una de les comunitats autònomes primeres que es va llançar amb el tema de la cooperació i que demostra, crec que és la que té un percentatge més alt, sense arribar encara al 0'7, a les ajudes a cooperació, Navarra diu, i li vaig llegir i li ho torn a repetir que vol establir quin és el seu propi model, crec que això ..., i a l'Ordre foral de l'any 96 diu que la tramitació i valoració de les sol·licituds la realitzarà la Direcció General de Benestar Social, Esport i Joventut a través de la seva secció de Cooperació al desenvolupament. L'informe i proposta de resolució serà elaborat per una comissió tècnica, integrada pel cap de secció de Cooperació al desenvolupament, la cap de negociat de Relacions amb les ONG, i un funcionari o funcionària adscrit a la secció de Cooperació. És que no feim res més que el que fan les altres comunitats autònomes, però clar, ho fa el Govern balear i ja no sembla bé.

Quant als temes de la participació al fons de cooperació, no ens hem d'enganyar, és que aquí, vostès volen dir que és manca de participació, però el que vostès volen és que el Govern balear no faci polítiques de cooperació, i ho envesteixen de la manera que falta participació i que per això ho hem de donar al fons de cooperació. Diguin-me quina comunitat autònoma de totes les que tenen fons de cooperació, hi dedica tots els pressuposts de cooperació al fons, ni una, i a més el que m'acaba de dir la meua companya diputada, que hi va haver una reunió l'altre dia de fons, varen dir que el Govern balear, en tant per cent, era la comunitat autònoma que més donava al fons de cooperació, que no són 10 milions, són 15, Sr. Pons, perquè s'ha oblidat els 5 que es dediquen a Menorca, són 15 milions. Catalunya, de 1.400 milions en dedica 35, és a dir que som la comunitat autònoma que més dedica els pressuposts al fons de cooperació que ens sembla molt bé i creim que s'ha de fomentar i la participació en el fons ens sembla molt bé, però no vulguin enllestir una cosa per donar al fons quan el que realment volen és que el Govern balear no pugui fer, com fan totes les comunitats autònomes, polítiques de cooperació.

I tampoc no admet i, si no, li repetesc el que ha dit la Sra. Vidal aquí, perquè també ja va sortir, diguin vostès quines són les subvencions que no s'han donat ben donades o amb les quals creuen que s'ha fet electoralisme o clientelisme, perquè ho va repetir i ho va dir vostè, i a mi m'agradaria saber, fins i tot deia vostè que "les donen als que consideram que són dels nostres", i li vaig dir, què és que els amics del poble saharià són dels nostres?, l'STEI és dels nostres?, la Fundació Olivar Estellencs són dels nostres?, Caritas són dels nostres?, la Fundació Sant Joan de Déu són dels nostres?, Prosuc són dels nostres?, diguin quins són els nostres.

Ha parlat també del macroprojecte com si fossin dels nostres, també deu ser del fons de cooperació, també deu ser del fons mallorquí, Medicos Mundi, perquè també li donen ajudes del fons i també participa al centre de formació, són dels nostres? Navarra a Medicos Mundi l'ha reconeguda com una de les ONG que més feina fan en temes de Tercer Món, si tenen qualche dubte en aquest tema, ho digui clarament, digui quines són les ONG que nosaltres, el Govern balear i el Partit Popular, consideram dels nostres, perquè jo, i vostè supòs que sap les ONG que han estat subvencionades tant l'any 96 com l'any 97, i vostè digui quines són, i és que a més hi ha molts de projectes, Sr. Pons, que per ventura són cofinançats pel fons i pel Govern balear, llavors, és que aquí tothom fa clientelisme, no tiri la pedra, sinó que digui clarament quins són el clientelisme i l'electoralisme. La veritat, electoralisme, Sr. Pons, jo crec que aquí, tots hem de fer el *mea culpa* en aquest tema, i no sortir aquí i dir que destinam el 0'7 perquè som tots, no vulguin només ficar el dit al Partit Popular, tots, perquè, per desgràcia, a Europa, només hi ha quatre països que dediquen el 0'7, quatre, que jo sàpiga cap comunitat autònoma, fins i tot algunes bastant per davall, 0'08, i no precisament governades pel Partit Popular; i molts d'ajuntaments i moltes institucions, que jo sàpiga, a Espanya només Vitòria hi dedica el 0'7, o sigui que aquí, tots hem de fer el *mea culpa* en aquest tema, i no només criticar el Partit Popular.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Vidal, l'enyora a aquella cadira presidencial del Consell Insular de Mallorca, eh?, no ho pot amagar, cada vegada que surt aquí, el coret, *la presidencial*, que diuen els mexicans, eh?, voldria seure a *la presidencial*, i miri, la democràcia és així, està en minoria, el seu partit l'ha marxada cap al Grup Mixt i s'aferra als dogmes del Partit Popular, a la fe fonamentalista d'aquest programa que diu que hem de retardar fins a final de legislatura, el 0'7. Escolti, ja que l'han posada al portal, podria rectificar un poquet, ens podria donar una mà, un vot i no suficient, per ser un poquet més solidaris. Si fóssim solidaris el 88, quants de milions de pessetes del Govern Popular, del Govern del Partit Popular, del Govern balear, anirien al Tercer Món? Molts, molts, i no hi aniran, no hi aniran, també amb el seu vot, vot inútil, però en aquest cas, vot absolutament insolidari.

Que no hi ha cap institució que destina tots els recursos al fons?, m'ho diu a mi, m'ho diu a mi, m'ha mirat bé?, som en Damià Pons, jo, jo fins al darrer centim, i no hi ha control, allà hi ha 45 ajuntaments, la majoria són del Partit Popular, perquè la majoria d'alcaldies de Mallorca ho són, i a l'executiva d'aquest fons, fons mallorquí, hi ha una composició equilibrada de les diferents tendències polítiques, perquè ningú pugui fer cap tipus de clientelisme, això em beneficia a mi quan estic a l'alta institució?, no, això em resta protagonisme, resta protagonisme a la majoria d'aquesta altra institució, però és un sacrifici solidari, els que són solidaris amb el Tercer Món, han de ser solidaris a l'hora d'establir un fons, i a l'hora d'administrar-lo. I jo crec que hem de donar exemple, i li podem dir, nosaltres som l'exemple a nivell d'Espanya, som els que funcionam més bé, no em digui que no, perquè jo he anat a les reunions del Fons de cooperació, i els en donam amb una cullereta als valencians, i els en donam amb una cullereta als bascos, i ja no li dic als gallecs, perquè s'hi han apuntat fa vint-i-quatre hores. I fins i tot als catalans, que tenen més ajuntaments i més recursos, però clar, naturalment, Catalunya té moltíssims més ajuntaments i moltíssims més recursos, proporcionalment són, a nivell de fons, els que funcionam més bé.

I jo crec que aquest exemple, si es constata que és positiu, s'ha de generalitzar, vostè va començar un camí, i jo el vaig continuar, jo el vaig fer real, amb el meu esforç, i, per tant jo crec que aquest exemple que hem posat ara podria ser una proposta que s'ha anat generalitzant, i aniria molt bé que fóssim la primera comunitat autònoma d'Espanya que funciona a través de fons de solidaritat integralment, perquè naturalment el Govern balear també podria formar perfectament amb tots els drets, part de cadascun dels fons, i podria veure com s'assignen els projectes, cosa que ara l'oposició, per exemple, d'aquest parlament, no és convidada, a l'hora d'assignar determinats projectes, dir sí a uns, no als altres i donar quantitats multimilionàries a qualcun.

Jo el que dic aquí ho puc dir enmig de la plaça, com diuen a Mallorca, i ho dic aquí, enmig de la plaça i allà on sigui. Hi ha hagut favoritisme en el tema de l'assignació multimilionària a l'hospital de Santo Domingo, que no s'havia d'ajudar a Santo Domingo?, clar que sí, però, qui són aquests ajudats, què són una pobra ONG progressista ...?, no, hi ha Opus Dei, darrera, senyors meus, i l'Opus Dei és un poder fàctic, aquest sí que és "un dels nostres", aquest sí que ho és, i no s'hi volen enfrontar, i alerta que es tornen a remenar les coses per dins l'Església i el clericalisme, i això és la milícia clerical, és el nacional catolicisme, nacional catolicisme a Balears, i naturalment, els han ajudat i els han donat uns recursos extraordinaris, i varen fer un concurs que si no tenies els paperets a punt i no eres una gran ONG, fora. I això és el que jo dic, amb nom i llinatges, això hagués estat possible dins el fons de solidaritat?, ho voldria veure, jo, ho voldria veure, que unes persones del PSM o dels socialistes o si Esquerra Unida tengués una alcaldia i estiguessin allà, voldria veure jo com impulsarien favoritismes a favor de determinades ONG que respiren, perquè hi ha de tot a la vinya del senyor, respiren cap a una tendència política determinada, però com que a l'obscurantisme, aquests tècnics, aquests tècnics que naturalment fan el que els diuen els polítics, naturalment varen preparar els papers per al concurs multimilionari, són professionals, fa molts d'anys que torejam, aquí, i naturalment, el paper va estar fet a mida, el vestit a mida, no va faltar res, no va sobrar res i el donaren a qui el volien donar. I això saben que amb el sistema Fons no podria passar, i per això, per això, no per altra cosa, és que no volen el sistema del fons.

I no em tregui que aquí han de crear comissions que no s'han creades o una altra institució, per favor, la Comissió insular d'acció social està creada, tan nombrosa, sí, no se'n recorda del butlletí i tot, està perfectament creada, vostè mateixa ho ha dit, hi ha tanta participació que ens haurem de reunir al Teatre Principal, per participació que no quedi, vaig dir jo, està creada, és al butlletí, no em digui que no perquè li enviaré una fotocòpia, almanco si surt aquí a predicar i a retreure, sàpiga de què parla.

Unes paraules a la Sra. Ferrando i a la seva intervenció. Sra. Ferrando, vostè, què em pot dir davant aquest panorama? Necessiten que aquests fons siguin administrats pel Govern, i que l'aigua vagi, no al país que més ho necessita o al projecte que més ho necessita, no, no, el projecte de Santo Domingo es va fer per interessos que no voldria ni haver d'anomenar, no podem suplir amb els recursos socials del Govern balear la falta de política social d'un determinat país allà on hi ha grups d'hotelers de Mallorca que no es destaquen precisament per la seva exemplaritat laboral, i nosaltres no hem de suplir la falta de solidaritat social de determinats hotelers. Jo, com que no tenc cap interès hotelier ni em poden perjudicar en res en aquest aspecte, ho puc dir clarament perquè quedi al *Diari de Sessions*, vostès van de suplents i van de suplents a través d'un determinat poder fàctic que és l'element opusdeista de Medicos Mundi, que fa coses positives, no sempre les fa negatives, però que rep un tracte favorable, i no casual. I és això, que amb aquesta política, evitant el sistema de Fons, evitant que els altres hi són presents quan es prenen les decisions, poden fer aquestes brutors. Jo crec que vostè és una persona ben intencionada, però convé que sàpiga que navega dins un vaixell del qual vostè no és capitana. Sàpiga que la duren al port allà on voldran, i el port aquest és un port que sota la capa de solidaritat té bastant corrupció, com crec que l'exemple que he posat ha demostrat d'una manera contundent. Contesti, si pot.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Vidal.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Pons, la meua situació és volguda al Partit Popular, jo som aquí perquè vull, jo no tenc gelosa cap cadira, hagués pogut ésser consellera d'aquest govern, no ho vaig voler ser. Això convé que ho tenguí clar.

Una altra cosa que també li volia dir, jo, al Partit Popular, estic ben orgullosa d'haver-hi fet feina, no em sap gens de greu, evidentment, només faltaria, jo no som com vostè, vostè que va començar duent la camisa blava de la *Falange Española*, va passar al Partit Socialista de Mallorca, i avui està amb el PSOE, què vol dir?, i jo me n'he anat del Partit Popular per defensar el que creia, vostè no té autoritat moral per dir-me res, jo no tenc gelosa cap cadira, només faltaria això!

I el que li vull dir és que el Fons de cooperació, el Partit Popular, nosaltres el varem muntar al Fons, i sí que el muntàrem, perquè volíem que hi participassin els ajuntaments, que hi participàs qui volgués, però no imposant al Govern, que és qui té una política en aquest tema, que faci la política que vulgui, si es vol integrar al Fons, molt bé, que s'hi integri, ben arribat serà, que s'hi integrin tots els ajuntaments que ho vulguin fer, però tampoc no hem obligat cap ajuntament que s'hi integri, els hem avisat, estariem contents que hi fossin, però, si no hi són, paciència, no els hem dit: "els ajuntaments hi han de participar", no. Això s'ha creat perquè sigui un fons participatiu, però no impositiu, no impositiu en cap moment i no ho hem fet així ni ho hem volgut fer.

Una altra cosa li volia recordar per acabar, Sr. Pons, la Comissió de coordinació de la qual vostè és responsable al consell insular, a un apartat, a un article seu diu que es convocarà una vegada a l'any perquè impulsarà la participació i la coordinació dels serveis socials a Mallorca. Ja sé el que dic, ja, es va crear i no hem sabut res pus mai, és ver, hi havia un exèrcit de gent que hi participava, però ara hem de posar els pressuposts del consell insular, i jo només he volgut posar en evidència una cosa, aquesta comissió per la qual es crea que s'havien de debatre els pressuposts del consell insular, per exemple, aquesta comissió no s'ha convocada, què vol dir que no sé de què parl ni sé el que dic?, per tant ...

I també dir-li una altra cosa, el que a vostè li dol en el fons, sap què és?, li dol que una dona, com vostè molt bé em va recordar, sense estudis universitaris, li posi en evidència unes situacions que a vostè no li agraden. Jo he fet una feina, i vostè, de la feina que vaig muntar, no me n'ha desmuntada cap, ni una, si ho hagués fet tan malament ho hagués desmuntat. Això el molesta, que una dona, a més a més, i sense estudis universitaris, li faci el que li fa, això li dol. Però jo, cadires geloses, de què va?, cap ni una. Moltes gràcies, Sr. President.

(*Aldarull a la sala*).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Silenci, per favor. Sra. Ferrando, té vostè la paraula.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Seré molt breu i em callaré moltes coses, però crec, el Partit Socialista va presentar una queixa pels insults i les paraules malsonants que es deien a aquest parlament, si fos així i s'haguessin de retirar, crec que tota la intervenció del Sr. Pons s'hauria de retirar, perquè realment és que no té excusa del poc elegant i de l'insultant que ha estat. Perquè aquí, crec que totes les intervencions que hem tengut han estat molt correctes, Sr. Pons, perquè vostè vengués aquí a insultar-nos i a parlar-nos de poders fàctics, i que jo no som capitana de no sé què, i que estam venuts a determinats interessos, si té alguna cosa a dir i creu això, denunciï'ns, però no vengui aquí, que agafa el micro i sembla que es transforma. Crec que hem estat correctes perquè vostè no ens insulta. Perquè és que si jo hagués d'insultar, li podria dir tot el que el Partit Socialista ha anat robant durant els tretze anys i precisament també en temes de Tercer Món, però com que no vull entrar, Sr. President, quasi quasi diria que es retiràs tota la intervenció de rèplica que ha tengut el Sr. Pons. Gràcies.

(Aldarull a la sala).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs ...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Por una cuestión de orden. Haciendo su discurso el diputado Sr. Pons, el Sr. Presidente ha podido observar con toda claridad, como la consellera de la Presidencia, en un gesto claramente injurioso e insultante hacia la persona del Sr. Pons se dirigía hacia usted. En este caso, si usted es el árbitro y es árbitro imparcial, no podrá decir que no ha visto el penalty, pítele, por favor.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs el debat, passam directament a votació ...

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, ...

EL SR. PRESIDENT:

Passam directament a votació.

EL SR. PONS I PONS:

Per una qüestió d'ordre, per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Passam directament a votació.

EL SR. PONS I PONS:

Per una qüestió d'ordre, perquè a mi se m'ha atribuït una afiliació política d'extrema dreta que jo voldria desmentir i que quedàs al *Diari de Sessions*.

EL SR. PRESIDENT:

Queda desmentida amb aquesta intervenció.

EL SR. PONS I PONS:

Idò que quedi clar que jo no he militat mai a la Falange Espanyola ni he dut camises blaves.

EL SR. PRESIDENT:

Passam directament a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor a favor de la moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 30; abstencions, cap. Queda rebutjada la moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

IV.- Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats de l'Hble. Sr. Joan Gomila i Barber.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia, que és l'informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats que eleva al Ple de la Cambra, supòs que tots els diputats ho coneixen, és un informe aprovat per unanimitat de tots els grups dins la Comissió i que afecta incompatibilitats de l'Hble. Sr. Joan Bosco Gomila i Barber.

Podem considerar aprovat per assentiment aquest informe? S'incorporarà idò al *Diari de Sessions* el seu contingut, s'aprova per assentiment.

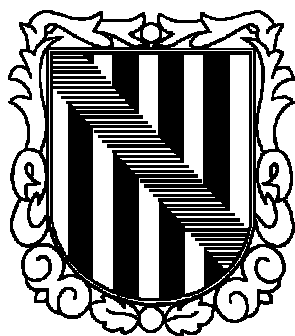
Informe que emet al Ple de la Cambra la Comissió de l'Estatut dels Diputats, donant compliment a l'establert a l'article 21 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

La Comissió de l'Estatut dels Diputats, en reunió celebrada el dia 3 de març del 1998, ha estudiat la declaració presentada per l'Hble. Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, a l'efecte de donar compliment al que disposa l'apartat 2n. de l'article 7 del Reglament de la Cambra, referent a l'examen d'incompatibilitats. L'examen de la declaració s'ha fet atès el que estableixen els articles 5 de la Llei 8/86, electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, modificada per les lleis 4/95, de 21 de març i 5/95, de 22 de març, i l'article 155 de la Llei Orgànica de règim electoral general, modificada per les lleis orgàniques 1/87, de 2 d'abril; 8/91, de 13 de març; 6/92, de 2 de novembre; 13/94, de 30 de març i 3/95, de 23 de març, al qual fa referència l'esmentat article de la nostra llei.

Atesa la normativa abans relacionada, aquesta comissió resol d'informar a la Cambra que l'esmentat diputat no està subjecte a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec.

*A la Seu del Parlament, a 3 de març del 1998.
Vist i plau, el president, Maurici Rovira i de Alós.
El secretari, Antoni Alorda i Vilarrubias.*

S'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma